ஞானபோதினி

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

"தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்."—திருக்குறள்.

ஸம்புடம்—V.

[1901௵ ஆகஸ்ட்௴ முதல் 1902௵ ஆகஸ்ட்௴ வரை.]

பத்திராதிபர்.—{ எம். எஸ். பூர்ணலிங்கம்பிள்ளை, பி. ஏ.
வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ.

சென்னை:
தாம்ஸன் கம்பெனியார்
பதிப்பித்தது.

1902

PRINTED BY THOMPSON AND CO.,
AT THE "MINERVA" PRESS, 33, POPHAM'S BROADWAY.

பொருளடக்கம்.

1. அந்தககக்கவி வீரராகவ முதலியார்.—கல்குளம் - குப்புசாமி முதலியார், பி.ஏ.,—293, 375.

2. இடவுணர்ச்சி.—வ. சு. சண்முகம்பிள்ளை, பி.ஏ.,—63.

3. இந்தியர் இராஜபக்தி.—பத்திராதிபர்,—441.

4. இயலும் இயற்கையும்,—சருக்கை - இராமசுவாமி ஐயங்கார், பி.ஏ.,—367.

5. இராதாராணி.—தி. அ. ஸ்வாமிநாத ஐயர்.—102, 149, 183, 228, 268.

6. இராமாயணஸாரம்.—செய்யூர்-முத்தைய முதலியார்.—255 284, 323, 464

7. இராமாயணத்தின் தத்துவபோதம்.—பி. எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர், பி.ஏ.—213.

8. இராமாயணம்.—தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை, பி. ஏ.,—45.

9. இராமாயண வாராய்ச்சி.—I. பண்டிதர் ச. ம. நடேசசாஸ்திரியார், பி.ஏ.,—84.

10. ஷி II. திரு. ஈ. வேங்கடாசாரியர்.-90.

11. இராமாயண வெண்பா.—தி. கோ. நாராயணசாமிப்பிள்ளை.—221, 266.

12. உள்ளப்பயிற்சி.—சருக்கை - கி. சுந்தராசாரியர்.—52, 312.

13. ஒரு நண்டுத்தெறுக்கால்.—வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பி.ஏ.,—58.

14. ஒரு நிருபம்.—அசலாம்பிகை யம்மையவர்கள்.—10.

15. ஔவையார்.—சி. சுப்பிரமணியாசாரியார், பி.ஏ., எல்.டி.,—445

16. கடன்கோடல்.—செய்யூர் - முத்தைய முதலியார்.—173.

17. கடிதம்.—112, 153, 195, 354, 392.

18. கதிரோளிக்கீழ்ப்புதுமையிலைகாண்.—ஸ்ரீ. ரா. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார், பி.ஏ.,—136.

19. கல்லாட வாராய்ச்சி.—ஸ்ரீ. அ. திருமலைக்கொழுந்துப்பிள்ளை பி.ஏ.,—261.

20. கல்வி.—வ. சு. செங்கல்வராயபிள்ளை.—342.

21. காக்கைப் பொன்னிலுங் கல்லிழைப்பதா ?.—அசலாம்பிகை யம்மையவர்கள்.—191.

22. காசிகண்டம்.—சிதம்பரம்பிள்ளை.—419.

23. கிருஷி நீதிகள்.—பத்திராதிபர்.—321.

24. குறை விண்ணப்பம்.—அசலாம்பிகை யம்மையவர்கள்.--11.

25. கூடசதுக்கம்.—திருஎவ்வுளூர் - இராமசாமிசெட்டியார்.—228.

26. சரித்திர விநோதாமிர்தம்.—சி. சாமிநாதபிள்ளை.—217, 403.

27. சிலப்பதிகார வாராய்ச்சி.—பி.ஏ., பிராணதார்த்திஹர சிவனர், பி.ஏ., எல்.டி.,—97, 187, 333.

28. ஸ்ரீராமர் வாலியைக் கொன்றது நீதியாமா ?.—சருக்கை கி. சுந்தராசாரியர்.—351.

29. சுதேசபாஷை நீக்கம்.—பத்திராதிபர்.—401.

30. செந்தமிழ்க்கல்வி.—வி. கெ. தில்லைநாயக முதலியார்.—263.

31. செம்பொருட் பூங்கோத்து.—நா. வெ. சுந்தரராஜ ஐயர், பி. ஏ. எல். டி.,—468.

32. செவ்வந்திமாநகரக் கல்லூரிப்பாட்டு.—நாகப்பட்டினம் - வேதாசலம்பிள்ளை.—15.

33. சொற்பொருளாராய்ச்சி.—வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ.—22.

34. தமிழகராதி.—பத்திராதிபர்.—241.

35. தமிழணியிலக்கணவரலாறு.—பி. குருராவவர்கள், எம். ஏ., எல். டி.—363.

36. தமிழ்நூலாதரிப்போர்.—பத்திராதிபர்.—361.

37. தமிழ்ப்புலவர் சரிதம்.—பத்திராதிபர்.—281.

38. தமிழ்ப்புலவர் பொருமை.—பத்திராதிபர்.—201.
39. தாயுமானர் தத்துவ விசாரம்.—யா. நா. கதிரைவேற்பிள்ளை.—3
40. திருக்கோவையா ருண்மை விளக்கம்.—ஸ்ரீலஸ்ரீ - செந்திநாதையரவர்கள்.—429, 455.
41. திருவள்ளுவர்.—திருமணம் - செல்வக்கேசவராய முதலியார், எம். ஏ.—124, 164, 203, 243.
42. திருவிடை மருதூர்க் கலம்பக வாராய்ச்சி.—ந. பலராமையர்—128.
43. தென்னிந்திய சரிதம்.—சுருக்கை - கி. வரதாசாரியர்.—138.
44. நமது ஐந்தாம் ஆண்டு.—பத்திராதிபர்.—1.
45. நீதிசாத்திரம்.—கா. நமச்சிவாய முதலியார்.—108.
46. பஞ்சம்.—ம. வரதராஜ ஐயர்.—336.
47. புண்டிதநாட்டம்.—வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ.—466.
48. பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்.—36, 78, 119, 156, 198, 235, 279, 320, 358, 398, 438, 479.
49. பத்திரிகை மரபு.—பத்திராதிபர்.—161.
50. பயிர்த்தொழிற் கல்வி.—பத்திராதிபர்.—41.
51. பரிந்துரை.—வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ.-436.
52. பழமொழிப்பத்து.—நா. வெ. சுந்தரராஜ ஐயர், பி. ஏ., எல். டி.—226.
53. பள்ளியறைப் பிரசங்கம்.—ஜக்கராஜு ப. வாசுதேவைய பந்துலு.—26, 151, 271.
54. பாஞ்சாலி கூற்று.—அசலாம்பிகை யம்மை யவர்கள்.—315.
55. புத்தகக் குறிப்புக்கள்.—34, 74, 117, 154, 235, 274, 317, 355, 394, 477.
56. பெண்கல்வி.—சு. ஆதிமூலம்பிள்ளை.—422.
57. பொழுது போக்கு.—சுருக்கை - கி. வரதாசாரியர்.—389.

58. போப்பையர் திருவாசகச்சிறப்பு.—கே. ஜி. சேஷையர், பீ, ஏ.
பி. எல்.—13.

59. மகாபலிபுரம்.—செய்யூர் - முத்தைய முதலியார்.—69.

60. மதிவாணனாராய்ச்சி.—வ. சு. சண்முகம் பிள்ளை, பி. ஏ.—
472.

61. மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.—பத்திராதிபர்.—21.

62. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வருடோற்சவம்.—ந. பலராமையர்.—
462.

63. மரீசிகண்ட பாவனைக்காட்சி.—ந. பலராமையர்.—59, 145.

64. மனவமைதி.—வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார்,
பி. ஏ. 181.

65. மாறன்பெருமை.—ஸ்ரீவை. இராமசாமி பிள்ளை, பி. ஏ.—178,

66. மிருச்சகடிகை.—த. ச. நாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ.,
பி. எல்.—130, 382.

67. வறுமையுந் தமிழ்ப்புலமையும்.—பத்திராதிபர்.—121.

68. வாயுமானி.—சி. சுப்பிரமணியாசாரியார், பி. ஏ., எல். டி.—
95.

69. வானவில்.—ந. பலராமையர்.—227.

70. விக்கிரமோர்வசீயம்.—பு. மா. ஸ்ரீநிவாசாசாரியர்.—169,
209, 250, 307, 328, 370, 411.

71. விநோதக் கூற்றுக்கள்.—க. தே. வேங்கட வரதாசாரியர்.—
72,111

72. விளையாட்டினின்றியமையாமை.—ம. சு. கோவிந்தசிவனார்.-
385.

73. வெறுத்தவன் விரும்பினன்.—க. தே வேங்கட வரதாசாரி
யர்.—299.

விஷயதானஞ் செய்தோர்.

---

1. அசலாம்பிகை யம்மையவர்கள்.—ஒரு நிருபம், காக்கைப் பொன் னிலுங் கல்லிழைப்பதா? குறைவிண்ணப்பம், பாஞ்சாலி கூற்று.
2. ஆதிமூலம்பிள்ளை, (சு.).—பெண்கல்வி.
3. இராமசாமி ஐயங்கார், (சருக்கை)பி. ஏ.,—இயலும் இயற்கையும்.
4. இராமசாமி செட்டியார், (திருஎவ்வுளூர்).—கூடசதுக்கம்.
5. இராமசாமிப் பிள்ளை, (ஸ்ரீவை),பி. ஏ.—மாறன் பெருமை.
6. கதிரைவேற்பிள்ளை, (யா. நா.).—தாயுமானுர் தத்துவ விசாரம்.
7. கனகசுந்தரம்பிள்ளை, (தி. த.) பி. ஏ.—இராமாயணம்.
8. குப்புசாமி முதலியார், (கல்துளம்,) பி. ஏ.— அந்தகக்கவி - வீரராகவ முதலியார்.
9. குருராவவர்கள், (பி,)எம். ஏ., எல். டி.—தமிழணியிலக்கணவரலாறு
10. கோவிந்த சிவனுர், (ம. சு.)—விளையாட்டி னின்றியமையாமை.
11. சண்முகம்பிள்ளை,(வ.சு.)பி.ஏ.—இடவுணர்ச்சி, மதிவாணனுராய்ச்சி
12. சாமிநாதபிள்ளை, (சி).—சரித்திர விநோதாமிர்தம்.
13. ஸ்வாமிநாத ஐயர், (தி. அ.)—இராதாராணி.
14. சிதம்பரம்பிள்ளை.—காசிகண்டம்.
15. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார், (கு.ரா.) பி. ஏ.—கதிரொளிக்கீழ்ப் புதுமையிலை காண்.
16. ஸ்ரீநிவாசாசாரியார், (பு. மா).—விக்ரமோர்வசீயம்.
17. சுந்தரராஜ ஐயர், (நா. வெ.) பி. ஏ., எல். டி.—செம்பொருட் பூங் கொத்து, பழமொழிப்பத்து.
18. சுந்தராசாரியர், (சருக்கை-கி.)—உள்ளப்பயிற்சி, ஸ்ரீராமர் வாலியைக் கொன்றது நீதியாமா?
19. சுப்பிரமணிய ஐயர், (பி. எஸ்.) பி. ஏ.—இராமாயணத்தின் தத்துவ போதம்.
20. சுப்பிரமணியாசாரியார், (சி.) பி. ஏ., எல். டி.—ஔவையார், வாயு மானி.
21. சூரியநாராயணசாஸ்திரியார் (வி. கோ.) பி. ஏ.—ஒரு நண்டுத்தெ றுக்கால், சொற்பொருளாராய்ச்சி, பண்டித நாட்டம், பரிந் துரை, மனவமைதி.
22. செங்கல்வராயபிள்ளை, (வ. சு.)—கல்வி.
23. சேந்திநாதைய ரவர்கள், (ஸ்ரீலஸ்ரீ)—திருக்கோவையா ருண்மை விளக்கம்.

24. செல்வக்கேசவராய முதலியார், (திருமணம்) எம். ஏ.—திருவள்ளுவர்.
25. சேஷையர், (கே. ஜி.) பி. ஏ., பி. எல்.—போப்பையர் திருவாசகச் சிறப்பு.
26. திருமலைக்கொழுந்துப் பிள்ளை, (ஸ்ரீ. அ.) பி. ஏ.—கல்லாட வாராய்ச்சி.
27. தில்லைநாயக முதலியார், (வி. கே.)—செந்தமிழ்க்கல்வி.
28. நடேச சாஸ்திரியார், (பண்டிதர், ச. ம.) பி. ஏ.—இராமாயணவாராய்ச்சி—I.
29. நமச்சிவாய முதலியார், (கா).—நீதிசாத்திரம்.
30. நாராயண சாஸ்திரியார், (த. ச.) பி. ஏ., பி. எல்.—மிருச்சகடிகை.
31. நாராயணசாமிப் பிள்ளை, (தி. கோ.)—இராமாயணவெண்பா.
32. பத்திராதிபர்.—இந்தியர் இராஜபக்தி, கிருஷிநீதிகள், சுதேசபாஷைநீக்கம், தமிழகராதி, தமிழ்நூலாதரிப்போர், தமிழ்ப்புலவர் பொருமை, நமது ஐந்தாம் ஆண்டு, பத்திரிகை மரபு, பயிர்த்தொழிற்கல்வி, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், வறுமையுந் தமிழ்ப்புலமையும்.
33. பலராமையர், (ந).—திருவிடை மருதூர்க் கலம்பக வாராய்ச்சி, மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கவருடோற்சவம், மரீசிகண்ட பாவனைக்காட்சி, வானவில்.
34. பிரணதார்த்தி ஹரசிவனார், (பி. ஏ.) பி. ஏ., எல். டி.—சிலப்பதிகாரவாராய்ச்சி.
35. முத்தைய முதலியார், (செய்யூர்).—இராமாயண ஸாரம், கடன்கோடல், மகாபலிபுரம்.
36. வரதராஜ ஐயர், (ம)—பஞ்சம்.
37. வரதாசாரியர், (சருக்கை-கி.)—தென்னிந்திய சரிதம், பொழுதுபோக்கு.
38. வாசுதேவைய பந்துலு, (ஜக்கராஜு-ப.)—பள்ளியறைப்பிரசங்கம்.
39. வேங்கட வரதாசாரியர், (க. தே.)—விநோதக் கூற்றுக்கள், வெறுத்தவன் விரும்பினான்.
40. வேங்கடாசாரியர், (திரு. ஈ.)—இராமாயண வாராய்ச்சி—II.
41. வேதாசலம் பிள்ளை, (நாகப்பட்டினம்.)—செவ்வந்திமாநகரக் கல்லூரிப்பாட்டு.

Registered No

JNÂNA BODHINI

A TAMIL MAGAZINE AND REVIEW

DEVOTED MAINLY TO

LITERATURE, SCIENCE, PHILOSOPHY & RELIGION

EDITORS:

M. S. PURNALINGAM PILLAI, B.A.

V. G. SURYANARAYANA SASTRI, B.A.

Vol. V. No. 1. August 1901.

CONTENTS.

Our Fifth Year	Editors	1
Tayumanavar—A Criticism	N. Kadiraivel Pillai	3
A Letter	Achalambikai Ammal	10
An Appeal to Sarasvati	Do.	11
On Dr. Pope's Tiruvachakam	K. G. Sesha Aiyar, B.A., B.L.	13
An Adaptation of Gray's Ode on the Prospect of Eton College.	R. S. Vedachalam Pillai.	15
A Study of Words	V. G. Suryanarayana Sastriar, B.A.	22
Curtain Lectures: First night	J. P. Vasudevaiya Pantulu	26
Tiruvidaimarudur Kalambakam: A Review	N. Balarama Aiyar	28
REVIEWS OF BOOKS		34
EDITORIAL NOTES		36

Madras:

THOMPSON AND CO.,

33, POPHAM'S BROADWAY.

1901.

JNANA BODHINI

Terms of Subscription.

Annual Subscription including postage... 2 8 0

N.B.—The year begins with August, and subscriptions are not accepted for broken periods. New subscribers joining in the course of the year, will as far as possible be supplied with the back numbers of the current volume.

TO ADVERTISERS.

The Jnana Bodhini affords the best and cheapest medium for advertising. It reaches all classes of people and commands the largest monthly circulation. Rate per page per insertion Rs. 5. Apply to Messrs. Thompson & Co., Publishers, Broadway, Madras.

All literary contributions and books for Review and business letters, &c., should be addressed to T. A. Swaminatha Aiyar, Manager, The "Jnana Bodhini" Office, Black Town, Madras. All remittances should be made payable to Messrs. Thompson & Co., Publishers of "Jnana Bodhini," Broadway, Madras.

THE ARYA

A High Class English Monthly

Annual subscription Rs. 3.

Apply to—

MESSRS. THOMPSON Co.,
Publishers of "The Arya,"
BROADWAY, MADRAS.

புதிய நூல்கள்.

1. ரூபாவதி ...	1	0	0
2. கலாவதி ...	1	8	0
௸ கலிகோ ...	1	12	0
3. சரசாங்கி ...	1	0	0
4. சுகுணசுகேசர் ...	0	8	0
௸ கலிகோ ...	1	0	0.
5. தசரதன் தவறு ...	0	4	0
௸ கலிகோ ...	0	8	0
6. உஷா பரிணயம் ...	0	8	0
7. நாடகவியல் ...	0	8	0
8. தனிப்பாசுரத்தொகை	0	4	0
௸ கலிகோ ...	0	8	0
௸ ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் .	1	0	0
9. பாவலர் விருந்து (முதல்நாள்) ...	0	8	0
௸ கலிகோ ...	1	0	0
10. தாமரை நாண்மலர் .	0	6	0
௸ கலிகோ ..	0	12	0
11. வித்தியாரண்ய நீசரம்	0	8	0
12. நன்றியறியாமகன் ..	0	8	0
13. பாரத ஸாரம் (முதற் பாகம்) ...	0	10	0
௸ கலிகோ ...	1	0	0
14. வர்ண வைத்திய சாஸ்திரம் ...	0	8	0
15. மச்சபுராணம் (செய்யுள்) கலிகோ ...	2	8	0
16. திருமுல்லைவாயிற்புராணம் (கலிகோ, ...	0	10	0
௸ (மார்பில்) ...	0	8	0
17. செய்யுட்கோவை (கலிகோ) ...	0	13	0
௸ மார்பில்	0	10	0
18. விவேக விளக்கம் ...	0	4	0
19. வாசகத்திரட்டு ...	0	10	0
20. நகைப்பைத்தியம் (முதற்பாகம்) ...	0	8	0
௸ (இரண்டாம்பாகம்)	0	8	0
21. ஸ்ரீராமாநுஜ சரிதம்.	0	8	0
22. ஔவைகுறள் மூலம்.	0	2	0

இந்நூல்களெல்லாம் சென்னை **ஆரியன் புக் டேபோவிலும், தாம்ஸன் கம்பெனியாரிடத்திலும்,** அகப்படும்.

ஞானபோதினி.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்—திருக்குறள்.

சம்புடம் V. } 1901௵ ஆகஸ்டு௴ 20௳. { புத்தகம் 1.

விஷயங்கள்.

பக்கம்.

நமது ஐந்தாம் ஆண்டு.—பத்திராதிபர் ... 1
தாயுமானார் தத்துவ விசாரம்.—யாழ்ப்பாணம்—நா-கதிரைவேற்பிள்ளை ... 3
ஒரு நிருபம்.—அசலாம்பிகை யம்மாள் ... 10
குறை விண்ணப்பம்.—அசலாம்பிகை யம்மாள் ... 11
போப்பையர் திருவாசகச்சிறப்பு.—கே.ஜி. சேஷையர், பி.ஏ,பி.எல். 13
சேவ்வந்திமாநகரக் கல்லூரிப்பாட்டு.—நாகப்பட்டினம் - வேதாசலம் பிள்ளை... 15
சொற்பொரு ளாராய்ச்சி.—வி. கோ. சூரிய நாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ... 22
பள்ளியறைப் பிரசங்கம்.—ஜக்கராஜு, ப. வாசுதேவைய பந்துலு. 26
திருவிடை மருதூர்க் கலம்பக வாராய்ச்சி.—ஞ. பலராம ஐயர் ... 28
புத்தகக் குறிப்புக்கள்.— ... 34
பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்.— ... 36

பத்திராதிபர் :— { எம். எஸ். பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை, பி. ஏ.
வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ.

சென்னை :
தாம்ஸன் கம்பெனியார்
பதிப்பிப்பது.

1901.

வருஷ சந்தா ரூ. 2—8—0] [சஞ்சிகை ரூ. 0—4—0.

Printed by
Thompson and Co.,
At the Minerva Press.

ஞானபோதினி.

சம்புடம் V. } 1901ஆம் ஆகஸ்டுமீ 20உ. { புத்தகம் 1.

OUR FIFTH YEAR.

நமது ஐந்தாம் ஆண்டு.

இளம் பிள்ளைகளை வளர்ப்பது மிகக்கஷ்டமென்பது யாவருமுணர்ந்ததே. பத்திரிகைகளை வளர்ப்பதும் அத்தன்மையதேயாம். வாலைப்பருவத்தில் நோய் நொடிகள் அதிகம் ; ஆபத்துக்கள் பல ; தேகதிடமில்லை, கைகால்களிற் பலம் குறைவு ; தானாகவே நிற்கவும் உலாவவும் குழந்தைக்குச் சக்தியிருப்பதில்லை. அவ்வாறே, பிறந்து சில வருஷங்கள் வரையிற் பத்திரிகைகளும் பலவித கஷ்ட நிஷ்டூரங்களுக் குள்ளாகி, அநேக ஆபத்துக்களுக்குத் தப்பிப், பிறந்தவுடன் மாயாது, சிறிது சிறிதாய் வன்மையடைந்து தம் கால்களை யுறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டியது இன்றியமையாததாகின்றது. குழந்தை க்ஷேமமாய் வளருவதற்குத் தாய் தந்தையருடைய ஆதரிப்பேயன்றி ஏனையோருடைய பொறுமையும் தயையும் நல்லெண்ணமுங்கூட வேண்டியிருத்தல் போலப், பத்திரிகைகள் நிலைப்படுவதற்கும் பலருடைய நன்கு மதிப்பும் சகாயமும் பொறுமையும் வேண்டியிருக்கின்றன. பெற்றோர் தவிர மற்றோர் குழந்தையை அபிமானத்துடன் ஆதரிக்கவேண்டின், அக்குழந்தையினிடத்து நற்குணங்கள் சிலவேனும் இயற்கையில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். அங்ஙனமே, பத்திரிகையின் விஷயத்திலும். அது வளர்ந்தோங்கின் தேசத்திற்குச் சிறுபான்மையேனும் நன்மை விளைக்குங்குறி அதனிடத்திருந்தா லன்றித் தேசாபிமானிகள் யாரும் அதனைப் பாதுகாவாரன்றே ?

"விளையும் பயிர் முளையிலே" என்பதற் கிணங்க, இந்த ஞானபோதினிப் பத்திரிகையானது மிகுந்த நல்லெண்ணத் துடன் தொடங்கியதாதலின், முதலிலிருந்தே நற்குறிகள் பல அதன்கட் பொருந்தியிருந்தன. பொருட் செலவைப் பெரிதாய்க் கருதாது அதன்தந்தையாவார் அதனை மிக்க ஆதரவோடுங் காத்து நடாத்திவந்தனர்; பிரயாசையைப் பெரிதாய்ப் பாவித்தலின்றிப் பலரும் அதற்கு விஷயதானம் செய்து அதனைச் சிறப்பித்து வந் தார்கள். இங்ஙனம் மூன்று வருஷங்கள் நடக்க, உத்தியோக முறைமையை யநுசரித்து அதன் தந்தையார் வேற்றூருக்குப் போகவேண்டி நேர்ந்த காலத்து, அபிமானிகளிற் சிலர் அதற்குத் துணைநின்று தைரியங்கூறித் தமக்குள் ஒரு சபை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அதனை மிகுந்த ஊக்கத்துடன் நடாத்தி, நான்காம் ஆண்டில், தமது உழைப்பின் பயனாகச் சந்தாதாரர்களின் தொ கையையும் அதிகப்படுத்திப் பலரும் வியக்கத்தக்கவண்ணம் அவ் வருஷத்தைப் பூர்த்தி செய்தார்கள். இவ்வாறு சிறப்பித்த அந்தச் சபையாருக்கும், விஷயதானஞ் செய்துதவிய பல வித்துவான்க ளும் மற்றுமுள்ள நண்பர்களும் துணைவர்களுமாகிய அனைவருக் கும், யாம் மிகவுங் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

இந்தச் சஞ்சிகை முதல் நமது ஞானபோதினிக்கு ஐந்தாம் ஆண்டு தொடங்குகின்றது. அதிகக் கஷ்டமான காலமாகிய நான்கு வருஷங்களுங் கடந்தன. 'இந்த இளம் பருவத்திலேயே இப்பத்திரிகை உலகத்தில் நற்பெயர் வாய்ந்து நன்கு மதிக்கப்பட் டிருக்கின்றது; ஜனங்களுக்கு உபயோகமான விஷயங்களைப் பிர சுரித்து வருகின்றது' என்பதைக் கவனித்து நமது சென்னைச் சருவகலாசாலை யதிகாரிகள் இதன்கட் பிரசுரிக்கப்பட்ட விஷயங் களிற் சிலவற்றைப் பள்ளிக்கூடங்கட்குப் பாட புத்தகமாக ஏற் படுத்தி யிருக்கின்றனர். இனி இப்பத்திரிகை சோராது நிலைத்து நீடுழிகாலம் பலருக்கும் பயன்படு மென்பதற்குற்ற பல குறி களும் எமக்குத் தோற்றுகின்றன. இவற்றில் முதன்மையானது, இதனைப் பதிப்பிப்பவர்களாகிய தாம்ஸன் கம்பேனியார் நமக்கு நல் லுறவு காட்டி இதனைத் தம் பத்திரிகையென அபிமானித்து நடாத்துவமென்று மேற்கொண்டனர். இஃதன்றிப் பத்திராதி

பர் ஒருவருக்கு இருவராய்க் கலந்துழைக்கப் புகுந்தனர். இது வரையில் இதற்கு விஷயங்கள் எழுதிவந்த கனவான்களனைவரும் தமது ஊக்க மொழிகளால் எம்மை யுற்சாகப் படுத்துகின்றனர். புதிதாய்ப் பல வித்துவான்கள் விவித விஷயங்களைப்பற்றி இப்பத்திரிகைக்கு எழுதுவேமெனத் தாமே ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனர். மேற்சொல்லிய அமிசங்களனைத்தும் பொருந்தியதனாற் சந்தாதாரர்களும் தம்மா லியன்ற மட்டுந் தத்தம் நண்பர்களுக்கு இப்பத்திரிகையைக் காட்டி அவர்களுமிதனை ஆதரிக்குமாறு செய்வாரென்று நம்புகின்றோம். பத்திரிகையிற் பிரசுரமாகும் விஷயங்களைக் குறித்து ஈங்கு விசேஷமாய் எழுதவேண்டிய அவசரமில்லை. ஆயினும், இரண்டொரு விஷயங்களை மாத்திரம் குறித்தல் தவறாகாது. நமது ஞானபோதினிப் பத்திரிகையிற் பாஷாபிவிருத்தியை நாடிய கட்டுரைகள் மாத்திரமே யன்றி, நமது தேசக்ஷேமத்தைக் கருதிய பல வித்தியா விஷயங்களும், நீதிபோதனைகளும், மனப்பயிற்சி, உடற்பயிற்சி, ஞானபிவிருத்தி, மன்பதைச் சீர்திருத்த விஷயங்கள், பௌதிக சாஸ்திரவாராய்ச்சி, கைத்தொழிற்பயிற்சி, தேகாரோக்கியம், வியாபாரம், விவசாயம் முதலிய பல விஷயங்களைப் பற்றிய வியாசங்களும், குறிப்புக்களும் அப்போதைக்கப்போது வரையப்படும். இங்ஙனம் யாம் மேற்கொண்ட இப்பெரு முயற்சியை யிடையூறின்றி இனிது நிறைவேற்றுவதற்கான உதவியை இப்பத்திரிகையை வாசிப்பவர்களின் வாயிலான் எமக்கு அளித்தருளுமாறு எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுளை மனமொழி மெய்களிற் றொழுகின்றனம்.

பத்திராதிபர்.

TAYUMANAVAR—A CRITICISM.
தாயுமானர் தத்துவ விசாரம்.

(415 - ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

உலக முய்வான் அவதரித்தருளிய ஸ்ரீதாயுமானரது திருச்சரிதத்தை யொருவாறு சென்ற வருடச்சஞ்சிகையொன்றிற் சுருக்கியுரைத்தேம். அடிகளாரது திருப்பாக்களே போல அவரது சரிதமுங்கேட்பார்க்கு விழுமியது

புயக்கு மாகலின், அதனை யறிய வவாவும் மெய்யன்பினர்க்குத் தோன்றுஞ் சந்தேக மொன்றனையும் நீக்க வெண்ணிப் பின்னருஞ் சில பேசுவான் புக்கேம். என்னை?

விசயரகுநாத சோக்கலிங்க நாயகன் "கந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாம்" என்ற திருப்பாசுரத்தின் உண்மையைக் கடைப்பிடிக்கவோ அன்றி யவரது திருவருளுண்மையை மற்றையோர்க்கு நன்கு விளக்கவோ ஓர் நாள் அடிகளார் திருச்சந்நிதானஞ் சென்று, "பரமகுருவே! தேவரீர் "கந்துகமதக் கரியை வசமா நடத்தலாம்" என்பதாதியாகக் கூறியருளிய வருஞ்செய்கைகளைச் செய்து காட்டியருள்க" வென்று பிரார்த்தித்தானென்றும், அதற்குப் பெருமானார், "ஆம் திருவருள் கூட்டும்" என, அரசன் அவையிற்றை யெல்லாம் முறையே செய்வித்து, 'கரிநடத்தல், கட்செவியாட்டல், கரடிபுலிகளின் வாய்கட்டல், சிங்கமுதுகினிவரல், பஞ்சலோகங்களை வேதித்தல், வேறொருவர் காணாமல் உலாவல் என்பன மந்திர பலத்தானும் மருந்து முறையானும் ஆகலாம். கனலின் மேலிருத்தல் காண்பேம்' என்று நெருப்பு மூட்டுவித்தனன் என்றும், சுவாமிகள் அவ்வக்கினித் திரட்குண் மூழ்கி யிருந்தமையாற் சிறிது உடற்குறை யடைந்தார் என்றும், அதுவே காரணமாகத் திரிசிரபுரத்தருகு இராமநாதபுரஞ்சென்று உயிர்நீத்தார் என்றும் புறச்சமயிகள் பொறாமையானும் அறியாமையானும் பேசிவிட்ட கதையுமொன்று கேட்டிருப்பார்கள். அக்கதை திரிவுகதையே. அவ்வுண்மைகூறுதும்.

பெருமானார் யோக பாதங்களை யநுட்டித்து முற்றிச் சிவஞானமுங் கைகூடப் பெற்ற மேனிலையராகலானும், அவற்றுள் **யோகத்தில் ஞானமாவது** பிருதிவியைத் தியானித்து வச்சிரகாயம் பெறுதலும், நீரைத் தியானித்து வாயுபவனங்களை யொடுக்கி நீரிலே நடத்தல் நிற்றல் கிடத்தல் செய்தலும், நெருப்பைத்தியானித்துக் கபாலத்தை வெடிக்கச் செய்தல், சரீரத்தை வெந்தபுரிபோ லாக்கல், நெருப்பின்மே னிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் செய்தலும், காற்றைத் தியானித்துத் தங்காயத்தோடு ஆகாயத்திலே பறத்தல் பரகாயப் பிரவேசஞ் செய்தலும், ஆகாயத்தைத் தியானித்துச் சரீரம் உயிர் முதலியவற்றை அணுவாக்கியும் மகத்தாக்கியும், * **சூனியமாக்கியும்**, இலகிமா, கரிமா முதலிய சித்திகளைப் பெறுதலும், புருவமத்தியிலே கண்ணொளி மின்னொளி விந்துவொளி என்பவற்றைத் தியானித் தொடுக்கலும், ஒடுங்

---

* சூனியமாவது விளங்காமைப் பொருட்டு. அதனை "பாலையுஞ் சூனியம்" என்னுஞ் சிவஞான போதச் சூத்திரத்திலும், "முனைத்திடாதசத்துச் சத்தின் முன்னிருள்" என்னுஞ் சிவஞான சித்தியார்த் திருவிருத்தத்திலும் காண்க. அன்றியுஞ் சூனியமென்பது உள்ளது மன்று, இல்லது மன்று, இரண்டுமாவது மன்று, வேறொன் றெனப்படும் பாழாம் எனவுங் கூறுப.

குங்கால் † தசநாதங்களைக் கேட்டலுமாம் என்று ஓர்வழி யுண்மை நூல்கள் கூறியாங்கு, யோகஞானராகிய இவர்க்கு அவையிற்றை யியற்ற லெளிய வாகலானும், அன்றித் திருவருட் செல்வராகிய இவரும் திக்குத் திகந்தங்களி லோடியாடி வருதலும், சக்கிரதரனென நிற்றலும், இந்திர சந்திர பிரம விண்டாதியர் பதங்களைப் பந்தாக வெடுத்து விளையாடலும், அண்ட பகிரண்டங்களை யெல்லாம் ஓர் கடுகினுழைத்து, ஆங்கே அட்ட மலைகளையுங் காட்டுதலும், பஞ்ச தருக்களும் இரு நிதிகளும் பூமியில் வந்து இருபாரிசத்தும் நின்று ஏவல்யற்றவும், பிச்சையாளரைக் கிரீடபதி யாக்க லும் ஓட்டினை ஆயிரத்தெட்டு மாற்றுத் தங்கமாக்கலும் யோக தண்டத்தி லே யுலகை நிறுத்தலும், பூதங்களிலய மாகுங்காற் பரவெளியிற்பதிதலும், ஊழித்தீ ஊழிப்பிரளயம், ஊழிக்காற்றிவை தோன்றினும் தாரணையினாற் கெடாது நிற்றலும் செய்யவல்லுநர் அவ்வற்பமாய நெருப்பின்றிறத்தாற் றந்திரம் பிழைப்பார் கொல்?

“ தந்தையாய் தமர்தார மகவென்னு மிவையெலாஞ்
சந்தையிற் கூட்ட மிதிலோ
சந்தேக மில்லைமணி மாடமா ளிகைமேடை
சதுரங்க சேனை யுடனே
வந்ததோர் வாழ்வுமோ ரிந்த்ரசா லக்கோலம்” எனவும்,

“ புத்தமிர்த போகமுங் கற்பகா வீழலிற்
பொலிவுற விருக்கு மியல்பும்
பொன்னுலகி லயிரா வதத்தேறு வரிசையும்
பூமண்ட லாதிக்கமும்
மத்தவெறி யினர்வேண்டு மாலென்று தள்ளவும்”

எனவும் மலர்ந்து காட்டி, இம்மையிற் பெரிய அரசர் வாழ்வையும், மறுமை யின் இந்திர போகத்தையும் வெறுத்ததன்றிப், பிரமபதம் விண்டு பதம் என் னுமிவையிற்றையும் உவர்த்து, சொல்லுமிடத்துப் பிருதிவி முதனாதமீறவாய உலகங்களை யெல்லாம் விடுத்து,

தாயுந் தந்தையு மெனக்குற வாவதுஞ் சாற்றி
னாயு நீயுநின் னருளுநின் னடியரு மன்றோ
பேய னேன்றிரு வடியிணைத் தாமரை பிடித்தே
னாய னேயெனை யாளுடை முக்கணு யகனே

என்று, தற்பரசிவத்தைத் தந்தையாகவும் சிவசிற் சத்தியைத் தாயாகவும், திருவருளையுஞ் சிவனடியாரையு முறவாகவும், திருவடிப் பேறாகிய அத்

† தசநாதங்களிவையென்பதை “ ஆயவக் காலை நாதமொன் றுண்டா மதிலொரு பதினை முறைமே-மேயதின் கிணியே சிலம்புதன் மணியே யினிதரு சங்கமே யாழே-சாய்வறு தாளம் வேய்ங்குழல் பேரி தழங்கும் மேகமுகி லென்ப” எனவருஞ் சூதசங்கிதைச் செய்யுளான் ?

அத்துவித முத்தியையே பெறுகவுங் கொண்டு நின்றார். சின்னாட் பல்பணிச் சிற்றறிவினராய், இருவினை வயத்தா னிறந்து பிறந்துழலு மனிதரை யீயார் பொருட்டாக மதிப்பார்கொல், துதிப்பார்கொல், அவர் புகழ், பெருமையாகிய சிறுமைகளை வேண்டிக் கையற்றிரங்கு நிலையராவார்கொல்? அது "பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதே யெந்தை புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்" "நமக்கு மதுவழியே நாம் போமளவு, மெமக்கென்னென் றிட்டுண்டிரும்" என்னும் ஆத்த மொழிகளை யறியா ரணிவதோரணிகலமே. ஆகலின் இவர் பொய்ப்பொருள் காட்டிப் பொய்ப்புகழை விரும்பும் போதரன்மையின் அவையிற்றிற் குடம்படார் என்க. உடம்படினும் வாதனையெய்தாரென்ப தொருதலையே. உண்மையாதெனிற் கூறுதும்.

விசயரகுநாத சொக்கலிங்க நாயகர் தேகவியோக மானபின்னர், அவர் மனையாளான ஸ்ரீமதி **சோக்கநாயக மீனாட்சிதேவி** யென்பாள், தான் கோடற்குரிய * தாபத நிலையை யொரீஇ, அரசியற்றுவான் புகுந்தாள். சுவாமிகளுடைய பேரழகைக் கண்டு மோகித்துத் தன்னைக் கூடவேண்டுமென்று இரந்து கையறங் கொண்ட பழிநோக்கி, அவட்கு நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்திய பெருமான் அவணிருத்த றகவன்றென்றகன்று, சேதுசென்று, மீண்டில்லற முற்றித், துறவுபுக்கு, உத்தரகோச மங்கைக்கும் பொதியைக்குஞ் சமீபமாயுள்ள இடமே தமக்கு முத்தித் தானமென்றுணர்ந்து, அவை குலவப் பெறும் இராமநாதபுரஞ் சென்று ஆங்கே **இலக்குமிபுரத்திலே**யுள்ள மானுடர் சரிக்காக்காட்டகத்தே சிவயோக நிட்டை கூடியிருந்தார். அருளையர் முதலாய சீடர்களும் அவருடன் றொடர்ந்து நீங்காது ஓருங்குறைந்தனர். அதுகாலை மகாகனம் பொருந்திய இராமநாதபுரவேந்தரேயாகிய **ஸ்ரீமான் இரணியகர்ப்பயாசி ரவிகுல முத்துவிசய ரகுநாதசேதுபதி** அவர்கள் வேட்டமாடிப் பரிவாரத்தார் பின்வர, தாம் பரியை மிக்க வேகமாக நடாத்தி முன்வந்தார். நல்வினை வயத்தானே தாம் போம் வழி தப்பி அவ்வழி வந்தாரென்ப. புதுவழியாகலின் விரைவாகப் பரிதூண்டிச் செல்லாநிற்புழி, எவ்வகைத் தடைகளிருப்பினும் அவையிற்றை யெல்லாங் கடந்து செல்லும் மாப்புரவி சுவாமிகளிருந்த தானஞ் சமீபிக்கவும் ஆண்டுத் திடீரெனத் தடைபட்டு நின்றது. அச்சமும் **பூபாலனார்** அதிசயமுங் கொண்டு நாற்பாங்கரும் நோக்குங்கால் ஓர் புறத்தில் தக்கிணாமூர்த்தியே திருவருளுருக் கொளீஇ யமர்ந்தன்னவோர் அழகிய கோலமிலகுவது கண்

* "காதலனிழந்த தாபத நிலையும்" என்று ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறியாங்கு கணவனிறந்தபின் மனைவிகொள்ளும் கைம்மை நோன்பு கூறுவது. கைம்மை நோன்பாவது மயிரைக் குறைத்து, வளையல் முதலாகிய கலன்களி யாவுங்கழீஇ, நெல்லில்லாமே புல்லரிசி கொண்டு, நறியநெய் தீண்டாமே நீர்ச்சோற்றுத் திரளுடனே எள்ளரைத்த விழுதுகூட்டி, புளிசேர்த்து வேவித்த வேளையிலையுடனுண்டு, பருக்கைக்கற்கள் பரப்பப்பட்ட படுக்கைக்கண் பாயுமில்லாமற் படுத்தலினை யன்றி வேறொன்றுன்னாத சீர்மை விளக்கக்கூறுவதாம்.

டனர். உடனே குதிரையினின்று மிழிந்து தண்டாகாரமாக வீழ்ந்து எழுந்து சிரமேற் கைகுவியப் போற்றி நிற்பாராயினர். அரசரது புண்ணிய மேலீட்டானே பெருமானார் யோகநிட்டையில் விளங்குந் துரியநிலையை விடுத்துச் சாக்கிரநிலையிற் கூடிக் கண்டிறந்து அரசற்கு விபூதி யளித்தனர். அது கண்டு அருளையர் ஆங்குப்போந்து சுவாமிகளது திருவுளக் குறிப்பானே யவரது நிலைமைகளை வகுத்துணர்த்தினர். அரசனவை கேட்டு மிக்க அன்பும் உவகையுமுற்று, "அடியேன் தேவரீருக்குக் குற்றேவல் புரிய அவாவினன்" என வேண்ட, வேண்டிய வேண்டியாங்கீயும் தடங்கருணைப்பெருங்கடலாகிய அடிகளாரும் "அங்ஙனே யாக" வென்றருளினர். அரசர் நாடோறும் அரண்மனையினின்றும் போந்து தரிசித்துப் பால்பழ முதலிய வுதவி யுபசரித்து வந்தார். வேந்தர்க்கு அன்றுமுதல் எண்ணியவெல்லா மெளிதிற் கிடைத்தன. பெருமானார் * யோகாசன மொன்பானுட் சிறந்த பதுமாசன மிட்டுச் † சந்நியாசிகட்குரிய பிராணாயாம முஞற்றித் தாரணைதியானத்தொடு சமாதி கூடிய காலத்து மூன்று நான்கு தினங்கள்காறுந் திரையடங்கிய கடல்போலவும், அசைவற்ற தீபம்போலவும் இருப்பதுமுண்டு. இங்ஙன நிகழுநாளிலே சேதுபதி மன்னவரிடத்து மங்களேசுரக்குருக்கள் என்பார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் கமனசித்தி பெற்றவர். அரசன் எவ்விடத்திற் கனுப்பினும் ஒருகணத்திற் சென்று ஒரு கணத்தின் மீள்கின்றவர். * தாமத குணசித்திகளாகிய ஆகருடணம், அதிரிசியம், அஞ்சனம், வசியம், இரசவாதம், வயத்தம்பம், தம்பனம், மோகனம் என்னும் எட்டனிலும் கைவந்தவர். இவை காரணமாக அரசற்கு அவரிடத்தில் மிக்க பிரியமுண்டு. அந்தப் பெருமதிப்பும் பிரியமும் பெருமானாரது தரிசனங் கண்ட நாட்டொடங்கி யரசற்கு அபரபக்கச் சந்திரன்போலாயின. சுவாமிகள் மீதோ பேரன்பு பூருவமதியம்போல வளராநின்றது, அதுகண்ட மங்களேசுரக் குருக்கள் பொறாமைகொண்டு, உள்ளம் நொந்து.

* யோக ஆசனங்கள் ஒன்பது ஆவன-சுவத்திகம், கோமுகம், பதுமம், வீரம், சிங்கம், பத்திரம், முத்தம், மயூரம், சுகாசனம் என்பவாம்.

† சந்நியாசிகட்கு உரிய பிராணாயாமம் ஆவது-இடை நாடியாற் பதினாறு மாத்திரை யளவு வெளியிலுள்ள சுத்த வாயுவை உள்ளே யிழுத்து நிறைத்து, சமட்டிப் பிரணவங்களுள் அகாரத்தைத் தியானித்து, அங்ஙன நிறைத்ததனை உகாரதியானத்தோடு அறுபத்து நான்கு மாத்திரை கும்பித்து, அதனை மகாரதியானத்துடன் பிங்கலை நாடி வழியே முப்பத்திரண்டு மாத்திரை யளவு வெளிவிட்டு, பின்னர்ப் பிங்கலை நாடியாற் பூரித்துக் கும்பித்து, இடைநாடியால் இரேசிக்க வேண்டும். மாத்திரை முற்கூறப்பட்ட அவையேயாம். பூரிக்கு மிடத்து மகார மூர்த்தி யாகிய சிவனையும், கும்பிக்கு மிடத்து உகார மூர்த்தி யாகிய விண்டுவையும், இரேசிக்குங் கால் அகார மூர்த்தி யாகிய பிரமனையுந் தியானித்தன்முறையாம். இது போல் நாளொன்றுக்குப் பதினாறு தரஞ் செய்தல் விதி. பிராணாயாமம் - பிராண = பிராணவாயுவை, ஆயாமம் = தடுத்தல்.

* தாமத குணசித்திகளாகிய இவை முறையே, தூரத்திலுள்ள பொருள்களைச் சமீபத்தில் வருவிப்பது, காணும் பொருள்களைக் காணாமலிருக்கச்செய்வது, காணாதவற்றைப் பிரத்தியக்கமாய்க் காட்டுவது, பகைவரைத் தன்வயப்படுத்துவது, இழிந்த லோகங்களை மாற்றுயர்ந்த லோகங்களாக்குவது, பாலரை விருத்தராகவும் விருத்தரைப் பாலராகவுஞ் செய்வது, கட்டுப்படாதவற்றைக் கட்டுக்குட்படுத்துவது, தன்னை யாவரும் மோகிக்கச் செய்வது என்க.

அடிகளார்மீது அரசற்கு வெறுப்புண்டாகுமாறு பற்பல மந்திர தந்திரச் செய்கைகளைச் செய்தனர். செய்துமென்? அவற்றா லொருசிறிதும் பயன் விளையாமே அரசன் றன்மாட்டு வெறுப்புடையனாதல் கண்டு காலம் பார்த்திருந்தார். தாயுமானார் என்னினைந்தோ ஓர் நாள் தாம் வழக்கமாகக்கொண்ட பதுமாசன விருக்கையை விட்டுச் சுகாசனங் கொண்டு, சயனத்திருந்தபடியே நிட்டைகூடினர். அரசர் வழக்கம்போற் றரிசிக்கவந்தார். ஐந்துநாள்காறும் எழுந்திராமை கண்டு வருந்திச் சென்றார். அங்ஙனமே யதன்பின் ஐந்துநாளுமாகப் பத்துநாள்காறும் இருந்தபடியே அசைவின்றிப் படுத்திருக்கக்கண்டு கவற்சியெய்தி, அரசன் தன் கோயில் சென்று யோசிக்கும். "அந்தோ! பத்துத்தினங்காறும் பரமநாதனார் பாவியேனது பால்பழங் கொண்டிலர், படுக்கைவிட்டெழுந்திலர், பதுமாசனம் பரித்திலர், பரமநிட்டை பண்ணிலர், அத்துவித சாயுச்சியப் பேறடையுங் காலஞ் சமீபித்ததென்று சின்னாண்முற்றெரித்தனர்மன், சீடர்களுஞ் செறியக் காணோம், என்செய்வது!" என்று காவலற்குக் கவலை பெரிதாயிற்று. மங்களேசுரக் குருக்கள் மகிழ்வுடன்வந்து புறம்வேர்க்கக் கூறும். "அரசே! சுவாமிகள் பரமபதமடைந்தனர். பதுமாசனத்தைக்கொண்டு யோகநிட்டைகூடுவார் இதுகாறும் எழுந்திருக்காதும், நிட்டை கூடாதும் படுத்திருப்பதெற்றிற்கு? யோகஞானானுபவமுடையர் இங்ஙனஞ் சயனத்திலோர்தினமாதல் படுத்துறங்கார். அருளையர் முதலாய சீடர்களும் தங்கட்கு உரைத்த புளுகுகளுக்கு மாறாக அவரிறந்து பட்டமையால் அஞ்சி நுமக்கு மறிவிக்காது ஓடினார்கள். ஆகலின் அவ்வுடலத்தை யெடுத்துத் தகனஞ்செய்ய உத்தரவிட வேண்டுமென்று கூற, சேதுபதி மன்னவரும் அம்மொழிகளை யுண்மையா நம்பி யங்ஙனஞ் செய்ய விதித்தனர் என்ப. குருக்கள் உள்ளே யானந்தந் தூங்க, அவ்விடத்தேயே விறகடுக்கிப் பெருமானாரது திருமேனியைப் பன்னிரண்டாநாட் பகல் பன்னிரண்டு மணியளவில் வைத்து நெருப்பு மூட்டிவிட்டார். பெருமானார் அற்றைப் பகலும் இரவும் நெருப்பிலேயே கிடந்தருளினர். அஃது உத்தரகோசமங்கையிற் றிருவிழாத் தரிசிப்பான் சென்று பதினொருநாளளவும் ஆண்டேயிருந்த அருளையர் முதலிய சீடவர்க்கத்தவர்களுள், அருளையர் அற்றைக் காலையஃதை யுணர்ந்து அளவிலாத் துயர்கொண்டு ஓடோடியும்வந்து நெருப்பை யவித்துத் திருமேனியை முன்போல் வைத்துத் துன்புற்று 'இதனைச் செய்தோரும் அவர் வமிசங்களும் புத்திர சந்தானமில்லாதிருக்கக் கடவர்' எனச் சாபஞ் சொற்றார். உடனே சுவாமிகள் விழித்தெழுந்தார் போலெழுந்து, பராபரக்கண்ணி, பைங்கிளிக்கண்ணி, எந்நாட்கண்ணி, காண்பேனோவென்கண்ணி, ஆகாதோவென்கண்ணி, இல்லையோவென்கண்ணி, வேண்டாவோவென்கண்ணி, நல்லறிவேயென்கண்ணி, பலவகைக்கண்ணி, நின்றநிலை, என்னுமிவை பாடி முடித்தருளினர். அரசர் இவற்றையெல்லாங் கேட்டுச் சொல்லொணாத் துன்பங்கொண்டு சுவாமிகள் மலரடியில் வீழ்ந்து

நின்றார். ஒன்றுந் தோன்றாது நின்ற அரசர் "மங்களேசுரனை யின்னே கொல்வல்!" என்று சீற்ற முற்றெழுந்தாராகப், பெருமானவரை யமைத்து "ஒன்றுஞ்செய்யற்க. எல்லாஞ் சிவன் செயலே. மங்களேசுரனை முன்போல் விரும்புதி. அருளையனால் இடப்பட்ட சாபம் பின்னர் யோகி யொருவரால் நின் வமிசத்துக்கு நீங்கும்" என்றருளினர். பெருமான் குருக்கள்மீது வைத்த இரக்கத்தைச் சுட்டியன்றோ அருளையர் தாம் அருளிய அகவற்கண்,

" களவுவஞ் சனைகள்செய் கருமிக டமக்குந்
தெளிவுவந் துறவருள் செய்திடுந் திறத்தோன்" என்று தெரித்தனர்.

அடிகளார் பின்னர் ஆனந்தக் களிப்பும் அகவலும் வண்ணமும் பாடி அகண்டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய சிவத்தோடிரண்டறக் கலப்பான் சமாதியிலிறங்கினர். சேதுபதி மன்னவர் ஆலயஞ் சமைத்துஞ் சமாதிகூடிய நாளைச் சிலைக்கண் வரைந்து நாட்டிப் பூசை முதலியவு நடந்துவர ஏற்பாடு செய்தனர். அருளையரிட்ட சாபத்தால் மங்களேசுரக் குருக்கள் சந்ததி யடியற்றொழிந்தது. சேதுபதி மன்னவர்க்கும் பின்சந்ததியின்றி அவ்வரசாட்சிக்குத் தத்த புத்திரர்களே உரியராய் ஆண்டுவந்தார், இங்ஙனம் ஆண்டு பலகழிந்தஞான்று, விசயரகுநாதசிவஞானத்தேவரது அரசாட்சிக்காலத்திலே மகாசிவயோகியொருவர் ஆண்டுற்றுத் தாஞ்செய்யும் யாகத்திற்குத் துணைநிற்பான் மன்னரைவேண்ட, அவரும் அரசியும் அங்ஙனமிருந்து முற்றுவித்தாராக, யோகியார் யாக அவிர்ப்பலியினிருபிடி யெடுத்து அரசர்க்கும் அரசிக்குங்கொடுத்துப் புத்திரசந்தானந் தடைப்பட்ட காரணத்தையு முரைத்து, இனிமேற் சந்ததி யுண்டாவதாக வென்றகன்றனர். அவர்க்குத் தான் மகாகனம் பொருந்திய **ஸ்ரீ பொன்னுசாமித் தேவரவர்களும்**, ஸ்ரீமான் **முத்துவிசய ரகுநாத ராமலிங்கத் தேவரவர்களும்** உதித்தார் என்ப. இவ்விருவர்களையும் அறியா உலகம் இல்லை- இவ்விருவருள் இராமலிங்கத்தேவ பூபாலனாரிடத்துத் தவப்புதல்வராகக் கல்வி கேள்விகளின் முதிர்ந்து, குடிப்பிறப்புடுத்து, பனுவல் சூடி, விழுப்பேரொழுக்கம் பூண்டு, உலகெங்கும் புகழ்பரப்பி, சிவஞானச் செல்வராய், பாண்டியரே போற் செந்தமிழ்ச் செல்வியைச் சீராட்டி வளர்த்து அரசாளாநின்ற கனம் பொருந்திய **முத்துவிசய ரகுநாத ரவிதுலதிலக இரணியகர்ப்பயாசி பாஸ்கரசாமி சேதுபதி மன்னவர்** தோன்றி நிலவுகின்றனர். தாயுமானாரது சமாதி இற்றைக்குச் சுமார் ஆறு வருடங்களுக்கு முன் பிரித்துப்பார்க்க நேர்ந்த காலத்து, அனேக பெரியோர்கள் போய்த்தரிசித்து அவரது திருமேனி யெப்போதும் சிறிதும் விகாரமடையா திருப்பக் கண்டவராணிலை யுண்மை யறிந்தனர் பலரே. அவர் சமாதியடைந்த காலம் கி. பி. 1746௵ என்று சிலாசாசனத்தாற் றெரியவருகின்றது.

சென்ற மாதத்துச் சங்கியையினும், இதன்கணும் உரைத்த சரித நூட்பத்தை யறிந்த பெரியோர், அவருண்மை நிலையைக் கொள்ளுமிடத்து எல்லா மதத்தையும் விரும்பும் பொது நிலையரன்றிச் சைவசித்தாந்தத்தைத் தத்துவமாகக் கொண்டவரல்லர் என்று உன்னவு மாட்டார். * ஏகான்ம வாதக் கொள்கையை யுடையார் என்று வழங்கவும் வாரார். ஆகலாற் சமயாதீதமாகிய வைதிக சைவசுத்தாத்துவிதத்தையே முடிந்த நிலையாகக் கொண்டவரென்பது தானேபோதரும். அஃது அவரது திருப்பாடல்களைக் கொண்டாய்ந்து சித்தாந்தப்படுத்த லுசிதமா மாகலின் எடுத்து விசாரிப்பாம்.

யாழ்ப்பாணம் - நா. கதிரைவேற் பிள்ளை.

A LETTER.

ஒரு நிருபம்.

பத்திராதிபரவர்கட்கு

ஐயா,

தற்காலம் பாமரரஞ்சிதமாகவே வெளிவரும் தமிழ்ப்பத்திரிகைகள் எண்ணிறந்தன. தமது ஞானபோதினி யொன்றே அவ்வாறின்றிச் செய்யுளின் தீஞ்சுவை கண்டவர்களாகிய பண்டிதர்க்கும் அச்செய்யுட்சுவைபருகும் அவாவினர்க்கும் ரஞ்சிதமாக வெளிவந்துலவுகின்ற தென்பதுண்மை. இதன் உண்மையையும் உயர்வையும் உற்றுணராது சென்ற ஜூன்மீ 8வ திங்கட்கிழமை வெளியான சுதேசமித்திரனின் தலையங்கத்தைச்சார்ந்த 3-ஆவது பத்தியில் "ஞானபோதினி" எனும் தலைப்பெயரால் வரையப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் நிருபமெழுதுவோர்க்கு வருத்தத்தை விளைக்கக்கூடியதென்றே நம்பத்தகும். எனினும் நமக்கும் இஞ்ஞானபோதினியின் நிர்வாக அங்கத்தினர்க்கும் அத்தகைய கொள்கை ஒரு காலத்து முளதாகாதென்னும் துணிபையே மேற்கொண்டு யானியற்றிய குறைவிண்ணப்பம் எனும் செய்யுள் ரூபத்தையும் ஞானபோதினியிற் பிரசுரிக்குமாறு வரைந்துள்ளேன்.

இங்ஙனம்
அசலாம்பிகையம்மாள்.

---

* ஏகான்ம வாதமாவது மாயாவாதம், பாற்கரியவாதம், கிரீடாப்பிரமவாதம், சத்தப்பிரமவாதம் என நான்கு வகைப்படும். இங்ஙனம் வேறு வகைப்பட்ட ஏகான்ம வாதநூலைச் செய்தவர் வியாசமுனிவர். இவற்றுள் மாயாவாதக் கொள்கையாகிய விவர்த்தவாதம் அசுரகுருவினாற் சூரபன்மனென்னும் அசுரனுக்கு வஞ்சமாக உபதேசிக்கப்பட்டது. எவைபோலெனின் இந்திர புரோகிதனால் இந்திரற்கு உலகாயதமும், கண்ணனாற் பார்த்தனுக்குச் சாங்கியமதமும் (கீதையும்) போதிக்கப்பட்டாற்போலென்க. இவற்றின் விரிவு பின்னர்க் கூறுவாம்.

AN APPEAL TO SARASVATI.

குறைவிண்ணப்பம்.

Introductory Note.—முகவுரை.

பெண்கள் கல்வி கற்பது அடாதெனவும், அதனால் ஆடவர் கீர்த்தி யழிந்துபடுமெனவும் தக்கோர் முன்னிலையிற் சாற்றவுந் தகாத வின்னுமெண்ணிறந்த பற்பல துர்ப்பலநியாயவாதங்களைத் துணைக்கொண்டு வம்புரையாடும் வாதினரொருவரை யெதிர்ப்பட்டு விடையளிக்க நேர்ந்த தருணத்து அவ்வினாக்கள் பலவற்றுட்,

"பெண்பாலாரை யநுபவித்தற்குரியோர் ஆண்பாலாரே யாதலின் கல்வியாகிய பெண்பாலையும் ஆண்பாலாரே யநுபவித்தற்குரியராவர். அவ்வாறின்றிப் பெண்பாலாரைப் பெண்பாலார் அநுபவித்தல் சாலாததுபோலக் கல்வியாகிய பெண்பாலைப் பெண்பாலார் பொருந்துதல் செல்லாதாம்" எனும் வினாவொன்றற்கு அவர் விரும்பியபடியே விடை யளிக்கவேண்டிப் "பெண்பாலாரை யநுபவித்தற்குரிமை யாண்பாலார்க்கேயென்பது சரதம். அவ்வாறே கல்வியாகிய பெண்பாலையும் அநுபவித்தற்குரிமையுடையார் அவ்வாடவரே யெனின், ஆண்பாலார்க்கே கல்விப் பிராப்தியும் அதன்வழிப் புலமை யின்பமும் நல்லுணர்வும், நிகழ்தல்வேண்டுமன்றிப், பெண்பாலார் பெண்பாலாரைக் கூடுதலும் அதனாலெய்தும் இன்பவுணர்ச்சியும் உலகிலில்லாதவாறுபோலப் பெண்பாலார் கல்வி பயில்வாராயின் அக்கல்வி பிராப்தியாகாமையும் அதன்வழி இன்பமும் நல்லுணர்வும் சித்தியாமலு மவலமாயொழிதல்வேண்டுமன்றே! அன்றியும் பெண்பாலாரைப் பெண்பாலார் விரும்பாதவாறே கல்வியாகிய பெண்பாலிடத்தும் அவ்வினத்தினராகிய பெண்பாலார்க்கு விருப்பம் நிகழாதிருத்தலே நியதமாகவேண்டுமன்றே! அவ்வாறின்மையை யாவருங் கண்கூடாகக்காண்பர் ஆதலின் உமது வினா உமக்கெவ்வாறு ஆதரவு செய்யுமென நம்பினீர்? அந்தோ!" எனக்கூறலும், அன்னார் சற்றுத்தெளிந்து தமது வாதம் வாதமாகவே பறக்கத்தக்கதென்பதை யெண்ணிப்பாராமலேயே மோசம்போன தன்மையெனவொப்பி வருந்தியபொழுது, அவர் நிலைமைக்கு வருந்திக் கல்வித்தெய்வமாகிய கலைமகள்பால் எனக்குள்ளெழுந்த வெண்ணங்களை விண்ணப்பித்தனன். அக்குறை **விண்ணப்பம்** அடியில் வருமாறு:—

நேரிசையாசிரியப்பா.

பொன்னம் பங்கயப் பூம்பொகுட் டுறையு
முன்னவன் வேத முழக்குசெந் நாவின்
வீற்றிருந் தருளும் வித்தக மயிலே!
வெள்ளிவெண் டோட்டு விரிதரு முண்டகக்

கள்ளவிழ் வள்ளவாய்க் காமர்பூந் தவிசிற்
பொலிதருங் கற்பகப் பூநிலா விளக்கே!
எழுமையு நல்வினை யீட்டிய நல்லோர்
பழுதிலா வுள்ளப் பசும்பொற் றளியுள்
ளினிதினின் றுலவு மெழிலோ திமமே!
செஞ்சிலம் பரற்றுநின் சீறடித் துணைக்கட்
சஞ்சல வடிவினேன் சாற்றுவின் ணப்ப
நெஞ்சுவந் தேற்றருணின் றிருச் செவியு
ளனைத்துல களிக்கு மந்தணர்க் கினிய
மனைத்துணை வாழ்க்கை மாண்பினை யாதலிற்
பற்பல் சீவப் பகுதிகட் கெல்லா
முற்படு மெய்த்தாய் முறைமையி னீயே
யென்பது சரத மாகநீ யீன்ற
வன்பார் மக்களு ளாண்பா லாரும்
பெண்பான் மக்களும் பேதமொன் றின்றி
நின்னருள் பெறுத னியதமா யிடவு
மின்னெறி வாழ்க்கை யிகந்தா டவரிற்
சிற்சில ராற்றுஞ் சிந்தைய ராகிப்
பொற்சிலம் பரற்றும் பூங்கொடி மின்னு
ரொள்ளிய கல்விக் குரியவ ரலரெனக்
கள்ளவிழ் கூந்தற் காரிகை யார்தமைப்
பேதைமை யென்னும் பெருங்குழி வீழ்த்தித்
தம்மரு நெறிக்குத் தாமே முள்ளிட்
டிம்மைப் பயனை யிழக்குந ராக
மற்றுஞ் சிற்சிலர் மாண்புகழ் விருப்பாற்
செற்றமில் சிந்தைச் சீரியர் குழுவிற்
பொருந்தின ரொப்பப் புறத்தி னொழுகி
யகத்திற் குன்றியை நிகர்த்தன ராகி
யிருமனக் கவர்ச்சியு ளிடர்ப்பட் டிருப்ப
வேனைய பல்லோர் ரூனமில் கொள்கை
தாங்கின ராகித் தாழா வூக்க
மாங்கில மன்ன ராளுகைப் பயனாற்
கொண்டொரு மனதாய்ப் பண்டைப் புனித
விந்தியத் தாயி னிரும்புகழ்ப் படாத்தை
யெண்டிசைப் புறத்து மிலக விரிக்கு
மாவலாற் பல்வகை யரிதின் முயன்று
முண்மை யூக்கமு மொற்றுமை யுணர்ச்சியு

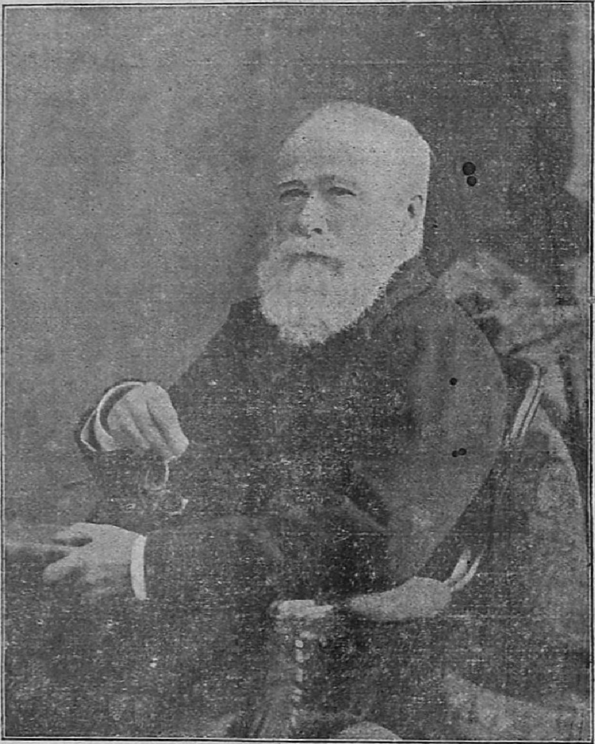

ஜி. யூ. போப்பையரவர்கள்.

மொருமனப் போக்கு மருவித் துணைசெய்
நல்லோர் சிலரே. யாதலி னல்லார்
சொல்லார் கல்வித் துறையிற் பயிலு
நாகரி கத்தை நண்ணின ரெனினுஞ்
சாகர நிகரெனச் சாற்று மனையற
மோம்புதற் குரிய வுயர்குணம் வாய்ப்பப்
பெற்றிலர். இன்னும பெற்றிலர். அந்தோ !
நூலிடை யாய்ந்த நுண்ணுணர் வென்னுஞ்
சீலத் திறவுகோல் சித்தத் திலதேற்
றத்தங் கடமையுஞ் சார்விதி விலக்கு
முத்தமக் குணமு மொழுக்கமு முணர்வும்
பெய்திடு நீதிநூற் பெட்டகந் திறந்து
கைவரக் கொண்டு களிகூ ராற்ற
லெப்பா லார்க்கு மியலா தாதலி
னொருவா தில்லற முஞற்றுதற் குரிய
விருபா லாரும் பெருநூற் பயிற்சி
பெற்றுச் செழித்தலே பிழையா வறமெனன்
மாறுகோட் பட்டு மயங்கும் பிறரு
மொத்த மனத்தி னுளங்கொண் டோராய்ச்
சித்தந் திருந்திச் செம்மையிற் றழைத்துச்
சிற்றிடை யாருஞ் சிறுமையிற் றீர்ந்து
தேயஞ் செழித்துச் சீர்பெற மாறு
நின்வரி மழைமதர் நீல வாட்கட்
டிருவருள் சிறிது தாக்கி
யுரிமையி னளித்த லுன்னருங் கடனே.

அசலாம்பிகை யம்மாள்.

ON DR. POPE'S TIRUVACHAKAM.
போப்பையர் திருவாசகச்சிறப்பு.

நீலமண்டில வாசிரியப்பா.

வாழிய முத்தொழில் வன்மை வாய்ந்துமாண்
பாழி படைத்தவோ ரடிகள்சே வடிகளே !
போப்பைய ரென்பெயர் புனைந்து செந்தமிழ்
காப்பதற் குதித்த கருணைமே தக்கீர் !
தென்மொழிக் கிலக்கணம் பன்முறை திருந்த
முன்மொழிந் துள்ளீர் ! முயற்சி பெரிதன்

றொருநூ லுரைபார்த் தின்றொரு நூலென்
றிருநூ லாக்கினி ரிதுபோ லென்றால்,
என்புந் தசையு மிசைந்துருப் பெறுமா
றன்பு மருளு முருவா மருந்தவன்
மாணிக்க வாசக மருவுழி யன்னான்
மாணிக்க வாசக வரன்திரு வாசக
மாங்கிலத் துரைசெய் தச்சியற் றிட்டோ
ரீங்கிலை யெனுஞ்சொல் லீங்கிலை யாம்படி
தமிழினுங் கவிக்கெலந் தக்கவா றுரைசெய்
தமிழ்தினு மேம்படுத் தருளினீர். ஐயா !
திருவருட் செல்வஞ் சிறந்துளீர் நீயிரே !
குருவருட் பெருங்கடற் குளித்துளீர் போலும் !
முதியோர் வாயின் ஞானமென் றொருமொழி
புதிதோ வழங்குமிப் புவனியில்? ஆரியீர் !
முதுமை வயதினோ கல்வியி னோமொழி
வதுதா னெஃதென வழக்கிடுங் காலைக்,
கற்றோ ரெல்லாங் கல்வியி னென்பார்,
மற்றோ ரெல்லாம் வயதினு மென்பார்.
இருமையு மொருவர்க் கெய்தினை யுறவு
வருவதற் கிலை; நும் மாட்டு மரீஇயன
விரண்டு மென்றா லெவன்சொலற் கிருந்தது !
திரண்ட செந்தமிழ்க் கல்வி சிறந்துளீர் !
கற்றதாற் பயனென் கடவுண்மா ணடிக்கன்
புற்றில ராயி னென்றுரைத் தனரே.
ஐந்திலக் கணமு மைந்திலக் கியமு
மைந்துறப் பயின்றென் பயிலாது மாழ்ந்தென் !
கருணைக் கரும்பிற் கனிந்தெழு மிரதப்
பொருணயந் தளித்தீர் ! புவிக்கெலாம் நல்லீர் !
கண்டுளே னுமதுளக் கனிவு மினிமையும் ;
கொண்டுளே னன்பிற் பெருங்கொண் டாட்டம்.
செந்தமிழ் பயிலா தாங்கிலஞ் சிறந்த
மைந்தரு மாங்கிலம் பயிலா மாந்தரும்
வாழ்த்துவ தொன்றோ மற்றிரு மொழியினுங்
காழ்த்துளோர் நுமக்கென் கடன்படா ரையா!
ஆழிசூ ழுலக மனைத்துநும் பெரும்புகழ்
வாழிய வாழிய வாழிய மன்னே.

கே. ஜி. சேஷையர்.

AN ADAPTATION OF GRAY'S ODE ON THE DISTANT PROSPECT OF ETON COLLEGE.

செவ்வந்திமாநகரக் கல்லூரிப் பாட்டு.

Introductory Note.—முகவுரை.

ஆங்கிலமொழியில் வல்ல **கிரே** என்னு நல்லிசைப்புலவர், **ஒரேஸ் உவால்போல்** என்னும் முதன் மந்திரி புதல்வரொடு கேண்மை கொண்டு மற்றவரோடு ஐரோப்பாக்கண்டத்தின் தென்பகுதியில் யாத்திரை போனபோது இடையில் அவர்க்குந் தமக்கும் மனவேறுபாடு நிகழ, அவரைப் பிரிந்துபோந்து இங்கிலாந்து தேசத்திலுள்ள தமது நாட்டிற் சென்றிருத்தலும், யாத்திரை முடித்துத் திரும்பத் தந்நாடடைந்த ஒரேஸ்உவால்போல் என்பவர் கிரே என்னும் புலவரொடு தம்மிடை நிகழ்ந்த அவ்வேறுபாடு தமது தகுதியிலொழுக்கத்தான் உண்டாயினதென்றும் இனி யதனை மறந்து தம்மொடு பெயர்த்துங் கேண்மைகொண்டொழுகல் வேண்டுமென்றும் கிரே என்னும் புலவரை யிரந்துகொண்டு ஒரு கடிதம் விடுப்ப, அதற்கு இசைந்துஅவர் **உவின்ஸர்** என்னும் மலைக்கோட்டையிலிருந்த தந்நண்பரைக் காண்டற்பொருட்டுச் சென்றபோது தம்மெதிரே விளங்கித் தோன்றிய **ஈட்டன்** என்னுந் தாங் கல்விபயின்ற கல்விக்கழகத்தையும் அதனை யடுத்துயர்ந்த உவின்சர் மலையையும் அதனடிவாரத்தோடும் **தேம்ஸ்** நதியையுங் கண்டு புனைந்துபாடியது இப்பாட்டென்ப. கிரே என்னும் புலவர் தந் நண்பர் உவால்போல் என்பவரோடு ஒருங்கு கல்வி பயின்ற கழகம் ஈட்டன் கலாசாலையாம். இக்கலாசாலை இங்கிலாந்து தேசத்திற் செங்கோலோச்சிய **என்றி** என்னும் புகழ்மன்னராற் கி-பி ௧௪௪௰-ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. உவின்சர் என்பது ஒரு சிறு குன்று; அதன் குவட்டிலியற்றப்பட்டுள்ள கோட்டையானது இங்கிலாந்து தேசத்து அரசர் இனிது வாசஞ் செய்வதற்கு ஏற்ற உறையுளாகப் பயன்படுவது.

இனி இவ்வரியபாட்டைக் கிடந்தவாறே யெடுத்துக்கொண்டு மொழிபெயர்ப்பின் பூகோளசாத்திரப் பயிற்சி சேராத செந்தமிழ்மொழியில் வல்ல எம்பெருமுதுமக்கள் இப்பாட்டின்கட் காணப்படும் ஊர்ப்பெயர் இடப்பெயர் யாற்றின்பெயர் மலைப்பெயர் முதலாயினவற்றுள் ஒன்றுதானுமறிய மாட்டாமையின் மனவெழுச்சி குன்றி யதனைப் பயிலாது போகடுவாராதலானும், பிறபாடைச்சொற்கள் தன்னகத்து விரவிவருதலாற் றன்னழகிழந்து சுவை வேறுபட்டுக் காட்டுஞ் செந்தமிழ் மொழியில் அச்சொற்களை மாட்டிவிட்டு வழங்கல் வடுச்சொற் கேதுவாமாகலானும், சிங்களமுதலிய பிறபாடைச்சொற்களெல்லாங் கலந்து வழங்குந் தமிழ்மொழியை யவற்

றுபடாது வழங்குந் தூய்மையுடைத்தென்ற லேலாதாமென்பார்க்குச் சிங்களமுதலிய பிறபாடைமாக்கள் தம்மொடு கலந்து பழகுங்கால் அவர் சொற்களை எடுத்துக்கொண்டு தமது தமிழ்வழக்குக் கேற்குமா றெல்லாந் திரித்து உரை நிகழ்த்துந் தமிழ் மூதுமக்கள் செந்தமிழியல் வழக்குப்பற்றி வரும் அத்திறம்போலாது எமக்கு வேண்டியவாறெல்லாம் பிறபாடைச்சொற்களைத் தமிழ் மொழியிற் புகுத்தி வழக்கியல் வேறுபடுத்தல் உலகநெறியொடு மாறுபடுமாதலானும் இப்பாட்டின் ஒழுகலாற்றிற் கியையத் **திரிசிரபுரம்** என்று வழங்குஞ் செவ்வந்திமாநகர்க் கலாசாலையைப் புனைந்து பாடியதாக இதனைத்தமிழில் மொழிபெயர்த்திட்டாம். என்னை? முதனூலிலுள்ள **ஈட்டன்** கலாசாலைக் கேற்ப **ஸேண்ட்ஜோஸப்** கலாசாலை **எஸ். பி. ஜி.** கலாசாலையும், **உவின்சர்** என்னுங் குன்றிற்கு ஏற்பத் **தாயுமானவர்மலை**யும், உவின்ஸர் அடிவாரத்தோடும் **தேம்ஸ்** நதிக்கேற்பத் தாயுமானவர் மலையடிவாரத்திலோடுங் **காவிரியாறும்** இந்நகரிடைக் காணப்படுதலான் என்பது. அற்றேல், ஈட்டன் கலாசாலையைப் போலவே யிந்நகரிடைக் கல்விக்கழகங்களும் ஆங்கில மொழிப்பெயர்பெற்று நிலாவுதலின் அப்பெயர்களை யிப்பாட்டின்கட் புகுத்தி நடவல் வழுவாம்பிறவெனின், நன்றுசொன்னாய், அங்ஙனமாட்டிவிடினன்றே வழுவாம், முதனூலில் **ஈட்டன்** கலாசாலைப் பாட்டென்று தலைக்குறியீடு தந்ததன்றி அப்பெயர் பாட்டின்கட்டந்து வழங்கப்படாதவாறுபோலக் கல்விக்கழக மென்றன் மாத்திரைக்கன்றி அப்பெயர்களிதனுட்டந்து வழங்கப்படாவென்பது காண்க.

இனிக்கிரே என்னும் புலவர் முதிர்ந்த செய்யுட்புலமைமாட்சி கைவரப்பெற்று உலகியற் பொருணெறி முழுதுணர்ந்து பெருநலஞ்சுவைப்பச் செய்யுளிடைச் சொருவி இனிது மிழற்றுமாறும், கழகத்திடைக் கல்விபயிலுஞ் சிறுகுறுமாக்க ளியல்புணர்ந்து கூறுமாறும், பின் அச்சிறார் தமக்கு வருந்துன்பங்களை யெல்லாந் தொகுத்து இரக்கந்தோன்றக் கிளக்குமாறும் பிறவும் பெரிதும் நன்கு மதிக்கப்படுவனவாம். அவற்றுள், முதல் ஐந்து செய்யுட்களில் தம்மெதிரே அழகொளிர நிவந்து சேணோக்கும் கல்லூரியின் கொடுமுடியினையுங் கோபுரத்தினையும் விளித்து நீவிர் இளமரக்காவின் வளமுறு நிழலையும் குறுமரக்காட்டின் நறுமலர்ப் பரப்பையும் செழும் புன்னிலத்தின் கொழும்பொழி தமையும் ஊடுருவிச் செல்லுங் காவிரியாற்றினையும் அதனை யடுத்துயர்ந்த நிலப்பரப்பையுங் காண்பீரென்றும், தமது பிள்ளைமைப் பருவத்தே திரிந்தாடுவதற் கிடமாயிருந்த குன்றுகள் மரநிழல்கள் வயல்களாகிய இவற்றைவிளித்து நும்மிடத்தினின்று மெல்லிதின் வீசுந் தென்றற்காற்று எமதினைப்பைநீக்கி எம்முயிருறு துயர்நீங்க ஆறுதல் சொல்வதுபோலவும் கழிந்த எமது இளமைப் பருவத்தையும் மகிழ்ச்சியையுந் தருவதாகிய ஒரிளவேனிற் பருவத்தைப் பெயர்த்தும் வருவிப்பது போலவு

மூலாவுமென்றுங் கூறுமாறு காண்க; பின் இரண்டு செய்யுட்களிற் காவிரி யாற்றை விளித்து 'அன்னாய்! புல்வளர்ந்த நின் பசியகரையிடத்தின் முன் விளையாட்டயர்ந்த சிறுவர்களுள் நின் திரையைத் தமது திண்டோளாற் கிழித்து நீந்தினாரெவர்?' என்றும், 'நாகணவாய்ப்புட்களைக் கண்ணியாற் பிடித்துக் கூட்டிற் சிறைப்படுத்தி மகிழ்ந்தாரெவர்?' என்றும், 'இருப்புவளையங்களைக் கோலாற்புடைத்து ஓட்டிப் பின் ஓடினாரெவர்?' என்றும் 'பந்து ஆடினாரெவர்?' என்றும் வினாவுதல் காண்க; பின்னிரண்டு செய்யுட்களிற் கல்விக்கழகத்திற் பயிலுஞ்சிறாரிற் சிலர் தாம் புறம்போய் விளையாடுங்காலத்தை நினைந்து கொண்டு முறுமுறுவென்று பாடஞ்சொல்லுதலும், அங்ஙனங் கழகத்தினுள்ளிருந்து பயிலுதற்கு அமையாது துணிந்தவேறு சிலர் திரும்பித்திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டே ஓடுதலுங் கூறப்பட்டது காண்க; பின் மூன்று செய்யுட்களில் அச்சிறார் பலவற்றை யடைதற்கு விரும்புதலும், விரும்பிய பொருளெய்தியதும் அதன்கண் அத்துணை விருப்பஞ்செய்யாமையும், ஒரு கணத்திற்றோன்றிய இடரை அவர் மறு கணத்தின் மறத்தலும், அவரது கட்டிளமை யெழிலும், செய்தொழின் முயற்சியும், நுண்ணிய அறிவும், களிப்பும், கவலையின்மையும், நாளை வரு துன்பங்களை நினையாமையும் பிறவுங் கூறப்படுதல் காண்க; பின் இரண்டு செய்யுட்களில் அச்சிறார் தம் விதி நினையாமலிங்ஙன மகிழ்ந்து விளையாட இடர்களெல்லாம் அவரை யுணவு கொள்ளுதற்குப் படை சூழுமிநிற்குமாறும், அந்நிலையை யறிந்து 'காவிரி யென்னு நங்காய்! நீயேனும் அச்சிறார் தமக்குச் சொல்லாயோ?' என்றுரைக்குமாறுங் காண்க; பின் ஏழு செய்யுட்களில் அவரை வருத்துந் துன்பங்களின் தொழிற்கூறுபாட்டை விரித்துக்கூறுதல் காண்க; பின் இறுதியிற் கிடந்தசெய்யுளில் 'அச்சிறார் தமக்கு இப்போது நுகரு மின்பங்களெல்லாம் விரைந்து கழியத் துன்பங்கள் கடுகிவருதல் ஒருதலையாகலான் அவர் நாளை வருமிடரை நினைந்து இன்று துய்க்கு மின்பத்தினையும் இழத்தல் வேண்டா' என்றும் 'அறியாமையே யின்பம் பயக்குமெனின் அறிவுகொண்டு பிதற்றுதல் மடமையாம்' என்றும் உறுதிமொழிந்து முடித்தவாறு காண்க.

இங்ஙன மிப்புலவ ரமைத்தியற்றிய சொற்பொருணயங்களு நுட்பங்களுங் கற்றார்க்கெல்லாங் கழிபேரின்பம் பயக்குநீரவாகலின், அவை தம்மைத் தமிழ்ச்செய்யுளால் மொழிபெயர்த்துத் தமிழ்வழக்குக்கேற்பச் சில பொருள் கூட்டியும் வேறு சில கழித்தும் மற்றுஞ் சிலதிரித்தும் முதனூற் பொருளொருமை கெடாது இயன்றவளவு தமிழ்ச் செய்யுட்களைச் சுவைப் படுத்தியும் எழுதினாம். இன்னும் இவற்றின்கட் சொற்பொருணயங்களைத் திருத்திப் பொலிவு செய்யவல்ல அருமைகள் இதனை நோக்கும் அறிவுடையோரறிவாராயின் அவற்றை எமக்கு அன்புகூர்ந்து தெரிவித்துக் கடமைப் படுத்துவாராக.

"மக்களாதலே துக்கவேதுவாம்".—உறுதிமொழி.

மாண்கலைதந் தலைவர்செயு நன்றிதனை மதித்தவர்தங்
காண்பினிய தூநிழல்சேர்ந் தினிதிருப்பக் கரும்புறழ
வூண்சுவைக்குங் காவிரிபாய் சூழலெலா மொளியுறுத்திச்
சேண்பொலியுங் கொடுமுடிகாள் பண்டுபொலி சிகரிகாள். (க)

இளங்காவின் கொழுநிழலு மிறும்புதரு நறுமலரும்
வளங்கெழுபுன் னிலப்பொழியும் வடிந்தோடும் வெள்ளியெனத்
துளும்புபுனற் காவிரிதான் சுழன்றுசெலத் திகழ்மலையின்
விளம்புறுதற் கீழ்விளங்கு வெளியெலாங் காண்பீரால். (உ)

இலங்கவலை யாமாகி யினைதலறி யேமாகிப்
புலம்பெருகாப் பிள்ளைமையிற் புகுந்துதிரிந் தியமோடு
நலம்பெருகு குன்றுகாள் விழைவுதரு நன்னிழல்காள்
பலன்திரியப் பெருங்காதல் கொளுவியநற் பழனங்காள். (ங)

மேல்விதினும் மிடனின்று வீசுகா லெமக்குநிலை
யில்லின்பந் தந்துதம திருஞ்சிறையை மகிழ்சிறப்ப
வொல்லெனநன் கெழுப்புதோறு முயங்குமுயிர்க் குறுதிமொழி
யல்லலறப் புகன்றெம்மை யாற்றுவிப்ப தெனத்தோன்ற. (ச)

ஒருங்குபொதுண் மலரவிழ வுயர்மணமுஞ் செழுந்தாது
நெருங்கியளைந் தெழுந்தினிது நெடுவிசும்பிற் சிதர்தோறும்
பெருங்களியு மிளம்போதும் பெருக்குமோ ரிளவேனி
றருங்குறிய தெனத்தயங்குந் தன்மையெலாங் காண்டுமால். (ரு)

(க) **என்றி** என்னு மன்னர் ஈட்டன் கல்லூரியமைத்துக் கல்வி வளம்படுத்து நிறுத்தலின் அந் நன்றியறிந்து அவர்தந்த அந்நீழலி லிருந்துகொண்டு கலைகளெல்லாம் அவரை வழுத்தும் என்று முதனூலிற் கூறப் பட்டதற்கிணங்கச் செவ்வந்திக் கல்லூரிகளிலும் அவ்வாறு கலைகள் தந்தலைவர் செய்ந்நன்றியை மதித்து இனிதிருக்குமெனப்பட்டது. சூழல்—இடைவெளிகொண்டு சுற்றிலும் மரமடர்ந்த சோலை, Glade. கொடுமுடி-Spire. சிகரி-Tower.

(உ) இறும்பு-குறுமரக்காடு. பொழி-புற்பற்றை, Turf. உலையில் உருக்கிவடித்த வெள்ளிபோல நீர்துளும்பி யோடுங் காவிரி யென்க. கொடுமுடிகளுஞ் சிகரிகளும் மலையினுந் தாழ்ந்த உயரமுடையனவாதலால் அம்மலைக் குவட்டின்கீழ் விளங்கு நிலப்பரப்பெல்லாங் காண்பவெனப்பட்டது.

(ங) 'கவலையிலமாகி' என்க. இனைதல்-வருந்தல், புலம்பெருகாப்பிள்ளைமை-அறிவு நிரம்பாத பிள்ளைப்பருவம், விழைவு-விருப்பம், பலன்திரிய-பலனின்றி, தம்மோடுடன் பயின்ற உவெஸ்டு என்னும் அரிய நண்பர் இறந்துபட்டமையின் கிரே என்பவருக்கு இவை பயனிலவாகக் காணப்பட்டன. கொளுவிய-உண்டாக்கிய. பழனம்-வயல், சிறுர்விளையாடு மிடனெனினுமமையும், Field.

(ச) கால்-காற்று. உயங்கும்-இளைத்த, வாடிய. அல்லல்-துன்பம்.

(ரு) இச்செய்யுண் முதலடி யிரண்டும் முதனூலிலில்லனவாயினும், செய்யுளும் பொருளும் நிரம்பல் வேண்டிப் படைத்து எழுதப்பட்டன. பொதுளல்-நிறைதல். தாது-மகரந்தம். களி-மகிழ்வு.

காவிரியென் றுரையன்னாய் களியயருஞ் சிறுவர்குழாம்
பூவிரிபைங் கரைமருங்கு பொருந்திவிளை யாடிபவா
றேவிலரா யின்பநெறி யுறுதலெலாங் காண்கையினாற்
றாவுகொழுந் தோளினெவர் தயங்குதிரை யிடைபோழ்வார். (சு)

இசைமிழற்றும் பூவைதமை யிரும்பொறியிற் சிறைப்படுத்து
நசையுடைய ரெவரிருப்பு நவில்வளையந் துரந்துசெலும்
வசையுடைய சோம்பலுள முடையரெவர் வரிப்பந்து
விசையுடனன் கெழுந்தோட விடுகுநர்மற் றெவருரையாய். (எ)

அருந்தொழிலிற் புகுந்தனரா யவர்சிலவர் புறந்திரியத்
திருந்துபொழு தினிதாக்குஞ் சிந்தனைசால் காலைகளி
லிருந்துதம முறுமுறுக்கு மிரும்பணியி லீடுபடப்
பொருந்துமுள மிலர்வேறு துணிவுடைய புன்சிறார், (அ)

வரம்புடைய தமதுகுறு நிலவாட்சி மனவெறுப்பப்
பரம்புபுற நிலமுழுதும் பார்த்துமென வோடுதொறுஞ்
சிரந்திரும்பிப் புறநோக்கச் சிவணுவளி யுளர்தோறும்
புரம்பரவு குரல்கேட்பப் பொருந்துவெருக் களிகொள்வார். (கூ)

களியளைந்த நம்புநசை கருதுமா றுரங்கொளினு
மெளிதடைந்த பொழுதவர்தாம் விரும்பலிலா வியல்பினார்
துளிவிழியி லுகுதலுமே தோன்றாம லதுமறப்பார்
தெளியிளமை யொளிவிளங்குந் திறமுடைய தன்மையார். (க0)

(சு) முதனூலாசிரியர் தேம்ஸ் நதியைத் தந்தையென வழைப்பாராயினுஞ் செந்தமிழ் வழக்குக்கேற்பப் பெண்பாலாக வுரைக்கப்பட்டது காவிரியாறென்க. ஆடியவாறு-ஆடியபடியே. கொழுந்தோள்-Pliant arm. திரை-அலை. போழ்தல்-இருகூறாக்குதல்.

(எ) மிழற்றல்-பாடல். பூவை-நாகணவாய்ப்புள், இதனை இக்காலத்து 'மைனா' என்று வழங்குப. முதனூலிற் கண்ட லின்னெட் (Linnet) என்னும் இசையறிபறவைக்கேற்ப ஈண்டுப்பூவை எனப்பட்டது. பொறி-கண்ணி, Trap. வளையம்-Hoop.

(அ) வெளியே திரிவதற்கென்று குறித்த காலத்தை இனிதாக்கும் பாடவேளை என்க. சிறார் பாடம் பயிலும்போது முறுமுறுவென்று ஒலித்தலின் அவ்வாறு கூறப்பட்டது. பணி-வேலை. ஈடுபடல்-அறிவு செலுத்தல்.

(கூ) ஆட்சி-ஆளுகை. சிவணுவளி-மெய்யிற்படுங்காற்று. உளர்தல்-அசைதல். புரம்பரவு-பக்கத்தே பரவி வரும். வெருக்களி-அச்சத்தொடுகூடிய மகிழ்வு.

(க0) அளைந்த-கலந்த. நம்புநசை-ஒன்றனைப்பெறுதற்கு எதிர்பார்த்திருக்கும் அவா. உரங்கொளல்-வலிமைப்படல். ஓரரும்பொருள் பெறவிரும்பினார் அப்பொருள் பெறுதற்கு முன்னரே அதனைப்பெற்றார்போல நினைந்து மகிழ்தலும், அதனை யெளிதிலடைதலும் அதன்கண் அத்துணை விருப்பஞ்செய்யாமையும் வழக்கிற்கண்டுகொள்க. 'துளிவிழியிலுகுதல்' துன்பக்குறிப்பு.

செழுமுளரி யிதழ்வண்ண வெழில்வயங்கு திணிநலமு
மெழுநாள்க டொறும்பெருகு செய்திறமு மின்னுத
கொழுமதியு மதுகைதரு கொழுங்களியுங் கவல்வதிலாப்
பழுதுகெடு பகற்பொழுதும் பரிவில்லாக் கங்குலும். (கக)

தாளாண்மை தூயனவுந் தயங்குகதிர் நாள்விடியல்
வாளாது கழிந்துவிடு மின்றுயிலு மற்றுமெலா
நாளாலு முடையசிறுர் நாளைவரு தீதுள்ளார்
நீளாத கவலையெலா நிகழ்நாண்மேற் பிறிதில்லார். (கஉ)

அழிவுதரும் விதிவினையா ரதற்கிரையாய் விளையாடப்
பழிவிதியி னுழையோரும் பாழ்வினையின் கொல்படையு
மொழிசிறுவர் தமைச்சூழ முதிர்ந்துகடி கொளுமாறு
விழிகொடுகா ணுதிநங்காய் விளங்குபெரு வளமுடையாய். (கங)

சிறுதூற்றி னிடைமறந்து சிறுவர்தமை யுணவுகொளக்
கறுவுடனக் கொல்படைதான் காவலொடு முறுநிலையை
மறுவின்றி வயங்குபுகழ் மருவுடையாய் மற்றவருக்
குறுதியுறக் காட்டியவர் மக்களென வுரையாயோ. (கச)

மார்ந்தருளங் கொழுதியுணும் வல்லெருவை தமைப்போல
வீர்ந்தவரைப் படுவிக்கு மின்னுத கொடுங்காதல்
கார்ந்துசினம் விளர்வெருவு கரந்தியங்கு கழிநாண
மேந்துமெழின் மெலிவிரக மிளமையெலாங் கழிக்குமால். (கரு)

அவ்வியந்த னெயிறதுக்கி யாழ்நெஞ்சி னசங்கறிப்பச்
செவ்விதலா வழுக்காறுந் திறங்குழைக்கும் பெருங்கவலு
மொவ்வலிலா வலிக்குமுகத் தெளியாத வுள்ளுடைவு
மெவ்வமதின் கூர்ங்கணையு மிடையுருவி யடையுமால். (கசு)

(கக) முளரி-தாமரை, முதனூலில் **ரோஸ்** என்பதற்கேற்ப இஃது ஈண்டுப்பொருத்தப்பட்டது. முறுக்கவிழ்ந்த தாமரை யிதழ்போலும் இளமையழகு வாய்க்கப்பெற்றவரென்பதாம். கொழுமதி-நியவழிப்படு நுண்ணறிவு, Wild wit. மதுகைதரு-மெய்வலியாற் பிறந்த. கவல்வு-கவலை. பரிவு-துன்பம்.

(கஉ) தாளாண்மை-Spirit. கதிர்-ஞாயிறு. விடியல்-காலை.

(கங) விதியின் உழையோர்-ஊழ்வினையின் மந்திரிகள். முதிர்ந்து-சூழ்ந்து. கடிகொளல்-காவல்கொளல். நங்கை-காவிரி யென்னு நங்கை.

(கச) தூறு-பதுங்கியிருத்தற்கு உபகாரப்படுங் குறிய புதல். கறுவு-வைரங்கொளல். ஈண்டுங் காவிரி விளிக்கப்பட்டது காண்க. மக்களாய்ப் பிறத்தலேதுக்கவேதுவாமென்னும் உறுதிமொழியிற்போந்த பொருள் ஈண்டு வலியுறுக்கப்பட்டது காண்க.

(கரு) கொழுதி-மூக்கினாற் கோதி. எருவை-ஒருவகைப்பருந்து. ஈர்தல்-பிளத்தல். காந்துசினம்-அழலும் கோபம். விளர்வெருவு-வெள்ளிய அச்சம், அச்சமுடையார்க்கு மெய்வெளுத்தலினிவ்வாறு சொல்லப்பட்டது. கரந்து-ஒளிந்து. கழி-மிகுந்த. ஏந்தும் எழில்-மிக்க அழகு.

(கசு) அவ்வியம்-Jealousy. எயிறதுக்கல்-பற்கடித்தல். கறித்தல்-கடித்துணல். குழைத்தல்-தளர்வித்தல். முகஞ்சுளிக்கச்செய்யும் மனத்தளர்வென்க. எவ்வம்-துன்பம். இடையுருவல்-நடுவு நுழைதல்.

பேராசை யொருசிலரைப் பிறங்கியெழ நனிகடவி
யோராவவ் வேழையரை யுடன்சுழற்றி யிளிவினிலுஞ்
சீராத விகழ்வினிலுஞ் செலப்படுத்துத் திரிதரவுந்
தீராத பொய்ம்மையெனுந் தெறுக்காலிற் கோட்பட்டார். (கஎ)

இளகிலா வன்கண்மை யினைதலிலா விருவிழியும்
பளகுமிக வவர்விழிநுண் டுளியரும்பப் பணித்துநக
வுளகுருதி வறந்துகெட நினைந்திரங்கு முயர்தகவுந்
தளவவிழ்த லெனத்துயரி னிடைநகூஉந் தனிவெறியும். (கஅ)

ஆண்டுகளென் றுரைபடுக ராழ்நிலத்திற் கோளிழைப்ப
வீண்டிரிற்குங் கொடும்படைதா மிறவியெனு மறையனுக்கு
நீண்டபெருங் கிளையெனினு நீடியதம் மிறைவனிலு
மூண்டபெருங் கொடுமையினர் முறைமைசொலற் பாலதோ. (கக)

ஒன்றுமுளி யிடைமுறிப்ப வொன்றுநரம் பிணையெரிப்பத்
துன்றுகொழுந் தசையிசிப்ப மற்றொன்று தோன்றுமுவை
நின்றவுயி ருறுப்பிடங்க ணிலையுருவி வெகுண்டலைப்பப்
பொன்றுமிடி யுயிர்விறைப்பப் பனிக்கைதனைப் பொருத்துமால். (உ0)

சிறிதுசிறி துடலையுணுந் தெரியகவை யினநிறைப்பப்
பிறிதுவர வவரவரும் பேதுறுவ ரவர்வினையால்
வறிதுபிறர் வருந்துதல்கண் டினைவோரும் வருந்தாத
குறியவரு மெல்லாருங் கலுழ்ந்திரங்கக் குறிப்பட்டார். (உக)

இன்பமெலாம் விரைந்தோடு மிடர்தாழ்த்து வருதலிலை
பின்புவரும் விதிநினைதல் பீழைதரு மாதலினுன்
முன்புசிறு ரவையறிதல் வேண்டாயா மொழியமைந்தா
மின்பமறி யாமையெனி னறிவுகொள லெளிமையே. (உஉ)

நாகபட்டினம் - வேதாசலம் பிள்ளை.

(கஎ) பிறங்கி-உயர்ந்து. கடவி-வலியச் செலுத்தி. சீராத-சிறவாத, இப்பொருட்டாதல் ஆசிரியர் நக்கீரனார் களவியலுரையிற் காண்க. தெறுக்கால்-தேட்கொடுக்கு. கோட்படல்-கொள்ளப்படுதல்.

(கஅ) வன்கண்மை-கன்னெஞ்சுடைமை. பளகு-குற்றம். அவர்-சிறுர். இரத்தம் வற்றும்படி முன் செய்த குற்றங்களை நினைந்திரங்குந் தன்மை. தளவு-மல்லிகை. வெறி-பித்து.

(கக) படுகர்-பள்ளநிலம். கோளிழைத்தல்-கொல்லுதல். இறவி-சாக்காடு. கிளை-சுற்றம்.

(உ0) முளி-கணு, Joint. இசித்தல்-இழுத்து அமுத்தல். உயிருறுப்பிடம்-பிராணதாரம், மிடி-வறுமை. பனிக்கை-Icy Hand.

(உக) அகவை-வயது. முற்கூறிய நோய்களின் தொகுதி முற்ற என்க. பேதுறல்-இடரெய்தல். கலுழ்தல்-அழுதல். குறிப்படல்-விதிக்கப்படுதல்.

(உஉ) பீழை-வருத்தம். மொழியமைந்தாம்-இவை கூறுதல் இத்துணையினமைந்தாமென்பது.

A STUDY OF WORDS.

சொற்பொருளாராய்ச்சி.

வடமொழியிற் பாணினி முதலாயினோர் சொற்பொருளாராய்ச்சி செய்து அம்மொழியின்கணுள்ள பகுதிகளனைத்தையும் ஒருங்கு தொகுத்துவைத்திருக்கின்றனர். ஆங்கிலம் முதலிய பிறமொழிகளிலும் அவ்வாறே பகுதித்தொகைகள் தொகுக்கப்பட்டுள. ஆங்கிலவாணர் அத்துணையில் நின்றுவிடாமல் இவ்வழியிற் புகுந்து மேன்மேலும் ஆராய்ச்சி செய்து தத்தங் கருத்துக்களை வெளியிட்டும், ஆராய்ச்சியி னிறுதியில் நின்றனவற்றைச் சேர்த்து அகராதி செய்தும், தம்மொழிக்கணுள்ள சொற்களி னியல்புகளை நன்குணர்ந்து நாடோறும் மொழிநூற் புலமை நடாத்துகின்றனர். இவ்வாறாக, நாம் அத்தகையாரது ஆளுகையிலிருந்தும், அன்னாரது நூல்களைக் கற்றும், அவர்கள் செய்யும் பெருமுயற்சிகளை யெல்லாங் கண்ணாரக்கண்டும், நமது தாய்மொழியாகிய தமிழிற்காக நாமொன்றும் புதுமை வழியாலுழைத்தலின்றி வாளா காலம்போக்குதல் நேரிதன்றென வுணர்ந்த யாம், ஏதோ எம் சிற்றறிவிற் கெட்டிய மட்டில் ஆராய்ந்த சிலவற்றைத் தொகுத்துச் 'சொற்பொருளாராய்ச்சி' யென்னுந் தலைப்பெயரிட்டு வெளியிடலாமெனத் துணிந்தேம். துணிந்து தமிழ்ப்பகுதிகளனைத்தையும் ஓராற்றாற்றொகுத்து வைத்துக் கொண்டுளேம். அன்னணந் தொகைசெய்து வைத்துள குறிப்பினின்றும் ஒவ்வொரு பகுதியாகத் தனித்தனி யெடுத்துக்கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்து வாராநின்றேம். அவ்வாராய்ச்சியிற் சிற்சிலவற்றைத் தமிழுலகமும் அறியுமாறு வெளிப்படுத்துகின்றேம். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் "மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா" என்று கூறியதற்குமாறாக யாம் உழைக்கப்புகுந்தேமென்று கருதிப் பேரறிவாளராயினோர் எம்மையெள்ளலர் ஏற்றுக்கொள்வாரென நம்புகின்றேம். "பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும், வழுவல கால வகையி னானே" என்ற பவணந்தி முனிவர்தங் கூற்று யாமனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதோர் பொருள்பொதி மெய்யுரையன்றோ? தமிழ் வல்லீர்! நம்மக்கள் இது காறுஞ் செல்லுதற்கரிதாயிருந்த தமிழ்ச்சொற் காட்டிற் புகுந்து வழியறுத்துச் சென்று ஆராய்ந்து கண்டபொருள்களை நும்முன்னர் அடியுறையாக இடுகின்றேம்.

I. அறு என்னும் பகுதி.

இதனடியாக, அறம், அறல், அறவு, அறவை, அறுதல், அறுதி, அறுத்தல், அறுப்பு, அறும்பு, அறுகால் அல்லது அறுதாள், அறுவை, அறை, அற்றம், அற்றை, ஆறு முதலிய பல சொற்கள் பிறக்கின்றன. இவையிற்

றுட் சிலவற்றைப் பகாப்பதங்களெனக் கூறுவாருமுளர். அவர்களனை வரும் யாம் கூறுமாற்றைச் செம்மை வழியாற் சிந்தித்து ஏற்புடையன வாயிற் கொள்வாராக.

(1) அறு + அம்: அறம்=அறுக்கப்பட்டது: மனுமுதலிய நூல்களால் இன்னன செய்க இன்னன தவிர்க என வரையறுத்துக் கூறப்பட்டமை பற்றி 'அறம்' என்பது அங்ஙனம் அறுத்துரைக்கப்பட்ட தருமத்திற் காயிற்று. ஈண்டு 'அம்' செயப்படு பொருண்மை விகுதி. தொழிலாகு பெயர்.

(2) அறு + அல் : அறல்=கருமணல், சிறுதூறு, நீர், விழவு முதலிய பல பொருளுந் தருவது. ஒருங்கு சேர்ந்து கருங்கட்டியா யிருந்தது அற்று வேறு பட்டுத் தனித்தனியாகிப் பிரிந்து நின்று கருமணலாயிற்று; தரையினுள்ளிட்ட விதையானது தன்மீதுள மண்ணை யறுத்துக்கொண்டு வெளிக்கிளம்புதலிற் சிறு தூறாயிற்று; கிணறு முதலியன வெட்டி வழிப் பக்கங்களின்றும் அடியினின்றும் மண்ணையும் பாறையையும் அறுத்துக் கரைத்துக்கொண்டு வெளிப்படுதலின் நீராயிற்று; கடவுட் பூசை முதலிய காலங்களில் மக்களாவார் செயலற்று ஒரு மனத்தினராகி யிருத்தலின் விழவாயிற்று.

(3) அறு + அ + வ் + உ : அறவு=அறுபட்ட இடம், ஒடிவு, கடவை. புல் முதலியன அறுபடுதலின் அங்ஙனம் அறுபட்ட இடத்தையும், அறுதல் ஒடிதலுமா மாதலின் ஒடிவையும், வேலி நாற்புறமும் வேய்ந்தழி அதனுள்ளிருப்பான் வெளிச்சேறற்கு அவ்வேலியுட் சிறிது அறுத்து வாயில் செய்து கோடலிற் கடவையையு முணர்த்திற்று.

(4) அறு + அ + வ் + ஐ : அறவை=அநாதி; உறவற்றவனாதலின் இப் பொருள் தருவதாயிற்று.

(5) அறு + தல் : அறுதல் = கைம்பெண். மாங்கலியமிழந்தார் தாலி யறுபடுதல் இயல்பாமாதலின் இச்சொல் தொழிலாகுபெயராய்க் கைம்பெண்ணை யுணர்த்துவதாயிற்று. இஃது இகரவிகுதிபெற்று 'அறுதலி' யென நிற்றலுமுண்டு. இவ்வாறாகவுஞ் சிலர் இதனை 'அறுதாலி' யென்றதன் குறுக்கலாகக் கூறுவாராயினர்.

(6) அறு + தி : அறுதி=இல்லாமை, சாவு, சொந்தம், முடிவு, முடிந்த விலை, விலைச்சீட்டு முதலிய பல பொருளையுந் தாராநின்றது. இது பொருளறுதலில் இல்லாமையும், உயிரறுதலிற் சாவும், பிறருக்கு உரிமையறுதலிற் சொந்தமும், அறும் நிலையாதலின் முடிவும், மேற்பேச்சற்றுத்தீர்ந்த விலையாதலின் முடிந்தவிலையும், ஒருவனுக்குரித்தாய பொருள் விற்கப்பெற்றமை

யின் அவனது உரிமையற்று வாங்கினானிடஞ் சேர்தலின் அங்ஙனம் விற்றுரிமையற்றதற்கு அறிகுறியாகிய விலைச்சீட்டுமாகிய பலவற்றையு முணர்த்துவதாயிற்று.

(7) அறு + த் + தல்: அறுத்தல்='அறுதல்' என்பதன் பிறவினை.

(8) அறு + ப் + பு: அறுப்பு=அறுத்தல், அறுத்த துண்டு, ஆக்ஷேபம். தொழிலாகுபெயராய் அறுக்கப்பட்ட துண்டையும், ஒருவர் பேசுழி அவர் பேச்சை யூடறுத்துத் தடுத்தலின் ஆக்ஷேபத்தையு முணர்த்திற்று.

(9) அறு + ப் + பு: அறு + ம் + பு: அறும்பு=கொடுமை, பஞ்சகாலம்; 'அறுப்பு' என்பது மெலித்தல் விகாரம் பெற்று 'அறும்பு' என நின்றது. நன்மையற்றுக் கொடுமையையும், நாட்டின்கண் உணவு பொருள்களெல்லாம் அறுங்காலமாமாதலிற் பஞ்ச காலத்தையுங் குறிப்பதாயிற்று.

(10) அறு + கால்: அறுகால்; அறு + தாள்: அறுதாள்=பாம்பு. அற்ற கால்களையுடையது, அஃதாவது, கால்கள் அற்றது ஆதலிற் பாம்பாயிற்று; வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

(11) அறு + வ் + ஐ: அறுவை=துகில் அல்லது வஸ்திரம். நீளமாக ஒரே நிரையாய் நெய்ததனை யிடையிடையே யறுத்துத் தனித்தனி வஸ்திரமாக்குதலின் துகிலை யுணர்த்துவதாயிற்று. அறுக்கப்பட்டது அறுவை; ஈண்டு 'ஐ' செயப்படு பொருண்மை விகுதி. முன்காலத்தில், இக்காலத்திலும் பலவிடங்களில், சாலியர் தறியின்கண் ஆடைநெய்வுழி ஒரேநிரையாய் நீளநெய்துகொண்டே போவார்கள். அவ்வாறே முழுதும் நெய்த பின்னர் அறுத்தற்கென இடம் விட்டிருந்த இடங்களில் அறுத்துத் தனித்தனி யுடையாக்குவார்கள். இவ்வழக்கத்தை யநுசரித்தே நம் தமிழ்மொழியின்கண்ணே பிற சொற்களும் பிறந்திருக்கின்றன. உதாரணமாகத் 'துணி', 'துண்டு', 'கூறை' முதலிய சொற்களின் பொருட்காரணத்தையு முய்த்துணர்க. துணிக்கப்படுதலிற் றுணியும், துண்டிக்கப்படுதலிற் றுண்டும், கூறுபடுத்தப்படுதலிற் கூறையுமாயின.

(12) அறு + ஐ: அறை=இஃது உள், மலை முழைஞ்சு, குகை, திரை, பாத்தி, பாறை முதலிய பலபொருள் பயப்பதோர் சொல். நான்கு பக்கங்களினும் மதிலெழுப்பி ஏனைய விடங்களினின்றும் அறுக்கப்படுதலின் உள்ளாம்; மலையின்கண் அறுத்துக் குடைந்து குகை செய்யப்படுதலின் முழைஞ்சாம்; அற்றது குறைந்ததாமாதலிற் குறையாம்; கடலின் நீர்ப்பரப்பினின்றும் அற்று எழுந்து மறிந்துவீழ்தலிற் றிரையாம்; நிலத்தின்கட் கரை கோலப்பட்டு மற்றையவற்றினின்றும் அறுபட்டுநிற்றலிற் பாத்தியாம்; நிலப்பரப்பினை யறுத்துக்கொண்டு மேலெழும்பித் துறுத்து நிற்றலிற் பாறையாம்.

(13) அறு + அம் : அற்று + அம் : அற்றம் = அச்சம், அழிவு, உண்மை, சமயம், சோர்வு, மறைவு, மெலிவு, வறுமை முதலிய பல பொருள் பயப்பது. தைரியமறுதலின் அச்சமும், வாழ்வறுதலின் அழிவும், தன்னொடுமிடைந்த பொய்ம்முதலியவற்றினின்றும் அறுதலின் உண்மையும், பொருண் முதலாயின அற்ற சமயமும், வலியற்ற சோர்வும் மெலிவும், கண்கூடற்ற மறைவும் பொருளறுதலின் வறுமையுமாம்.

(14) அறு + ஐ : அற்று + ஐ : அற்றை = சிறுமை. மேன்மையற்று நிற்கும் நிலையாதலிற் சிறுமையாயிற்று.

(15) அறு: ஆறு = நதி, வழி. இது முதனிலை நீண்ட தொழிலாகுபெயர். நதியானது தரையை யறுத்துக்கொண்டும் காடு முதலியனவற்றை யூடறுத்துக் கொண்டும் செல்லுதலின் இப்பெயர்த்தாயிற்று. கல்லுங்கரடுமாயிருந்த நிலத்தை வெட்டி யறுத்துத் திருத்தி மக்கள் நடப்பதற்கு ஏற்றதாக்குதலின் வழியாயிற்று.

இனி இப்பகுதியினின்றும் பிறக்கும் வினைவிகற்பங்களைப் பற்றிக் கூறப்புகின் விரியுமென விடுத்தனம். இவ்வாறு 'அறு' என்னும் இவ்வொருபகுதியினின்றுமே பல சொற்கள் மேன்மேலுங் கிளைத்துப் பலவேறு பொருள் பயப்பனவாமாறு கண்டோம். இவையிற்றுட் சில நம் முன்னோரது கருத்துக்கள் இன்னின்ன வாற்றிற் சென்றுள வென்பதனையும் முன்னாளிலிருந்த வழக்கத்தையும் இவைபோல்வன பிறவற்றையும் நமக்குத் தெரிக்கின்றன. இன்னும் உற்று நோக்கிச் சிலர் "'அறு' என்னும் இப்பகுதியும் தனிப்பகுதியன்று; இதற்கு மூலப்பகுதி பிறி தொன்றுளது" என்றுகூறினுங் கூறலாம். 'அல்' என்னும் எதிர்மறையிடைச்சொல்லொடு துவ்விகுதி சேர்ந்து வினைத்தகைப்பட்டு நின்றதே 'அறு'. இக்கூற்று யாவருக்கும் உடன்பாடாயின் ஆயிரக்கணக்காக விரிகின்ற தமிழ்ப் பகுதிகளெல்லாம் நூற்றுக் கணக்காகச் சுருங்கிவிடும். இவ்வாறே வடமொழி வையாகரணராகிய **பாணினிபகவான்** இரண்டாயிரக்கணக்காக வகுத்திருந்த சம்ஸ்கிருததாதுக்க ளனைத்தையும் சுருக்கி எழுநூற்றிற்குள் அடக்கிவிட்டார் காலஞ்சென்ற * **மோக்ஷமூல பட்டாசாரியர்** என்பார்.

யாம் இதன்கண் வழியல்வழிச் செல்வதாகப் பேரறிவாளர் காண்பராயின் அன்னார் எம்மைத் தெருட்டுவாராக.

வி. கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரியார்.

---

* The late Professor Max Müller.

CURTAIN LECTURES.

பள்ளியறைப்பிரசங்கம்.

First Night.—முதலிரவு.

இராமசுப்ப ஐயர் தம் நண்பருக்குப் பத்து ரூபாய் கடன்கொடுத்துவிட்டார்.

"உம்மிடத்திற் பண மதிகமாயிருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டாற் கேட்பவர்களுக் கெல்லாம் கொடுப்பீரோ? உமக்கு வேண்டும்போது மாத்திரம் யார் கொடுப்பாரோ? நான் அறியேன். அவ்வளவுதான். உங்கள் மனையாள் மாத்திரங் கஷ்டப்படவேண்டும். ஆகா! அந்தப் பத்துரூபாயிருந்தால் எத்தனை காரியஞ் செய்திருக்கலாம்! தெருவிற் சிந்திக்கிடக்கிறதோ பணம்! உங்களுக்குத் தான் எப்போதும் புத்தியில்லையே! மூன்று வருஷமாய்க் குற்றாலப்புடவையொன்று வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறேன். அந்தப்பத்து ரூபாயிருந்தால் வாங்கியிருக்கலாமே! நான் எப்படியிருந்தால் உங்களுக் கென்ன? என்பதவிக்குத் தக்கபடி நான் உடுப்பதில்லை யென்பது ஊராருக்கெல்லாந் தெரியும்! அது உங்களுக் கென்ன? ஒன்றுமில்லை. உங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தவிர மற்ற எல்லாரிடத்திலும் உங்களுக்குப் பிரியந்தான். ஐயோ! நுங்குணம் எனக்குத் தெரிந்தவாறு உலகத்தார்க்குந் தெரியலாகாதா! பொருளை யழித்து வள்ளலென்னும்பெயர் படைத்தாலுமக்குப் போதும். உம்மை யடுத்த நானு மென்மக்களும் அதற்காக வருந்தவேண்டும்.

"பெண்களுக்குப் பாவாடை கிழிந்து போம்போலிருக்கிறது. அப்படியானாற் புதுப்பாவாடை யெங்கேயிருந்து வரும்? என்ன சொல்லுகிறீர்? **வாங்கியின்னும் ஒரு மாதம் ஆகவில்லையா?** ஆனால் என்ன? ஆறுமாதத்திற் கப்புறமாயினுங் கிழியா திருக்குமோ? அப்பொழுதென்ன செய்ய வேண்டும்? ஐந்து ரூபாயிருந்தாலும் வாங்குதற்குப் போதுமே. ரூபாயைத்தான் கடன் கொடுத்து விட்டீரே! பெண்கள் உடையில்லாமற்றான் திரியவேண்டும். அது ஒன்றும் உமக்கு அவசியமில்லை. பணம் உம்முடையதே. உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மாத்திரமில்லை.

"வீட்டுவரிக்காரன் நீர் வீட்டிலில்லாத சமயத்து மூன்று முறை வந்திருந்தான். பணத்தை யிப்படிக் கேட்டவர்களுக் கெல்லாம் கொடுத்து வந்தால் வரியெப்படிக் கொடுக்கவேண்டுமோ? தெரியவில்லை.

"இன்றைக்குக் குழந்தை நடராஜன், விளையாடும்போது சன்னற் கண்ணாடியை யுடைத்து விட்டான். வேறு கண்ணாடி போடவேண்டு மென்று நினைத்தேன். நீர் பத்து ரூபாய் கடன் கொடுத்த பிறகு எப்படிப் போடுவதோ? அறியேன். சன்னல் திறந்த வெளியாகவே யிருக்கட்டும். அவ்வறையில் நடராஜன் எப்படிப் படுத்துறங்குவானோ? தெரியவில்லை. அவனுக்கிப்பொழுதோ ஜலதோஷம் பிடித்திருக்கிறது. இந்தப் பனிக்காற்றில் அவன் தூங்கினால், இறக்கவேண்டியது தான். அவ்வருமைப் பையனிறந்தால் அந்தப்பழி உம்முடைய தலையில் தான் விடியும். பணத்தை யிந்தமாதிரியாகப் பாழ் செய்யாதிருந்தாற் கண்ணாடியும் போடலாம், இன்னும் எத்தனையோ காரியமுஞ் செய்யலாம்.

"வரும்புரட்டாசியில் திருப்பதிக்குப்போக வேண்டுமென்றிருந்தேனே! சிறு குழந்தை கமலாம்பாவுக்காகச் செய்த பிரார்த்தனை முடிக்க வேண்டு மன்றோ? இருந்த ரூபாயைக் கடன்கொடுத்துவிட்டீர்களே! இப்பொழுதென் செய்வது? ஒருவரும் போவதற்கில்லாமற் போயிற்று. கமலாம்பாவுக்கு மீட்டும் வயிற்று நோய் வந்து விட்டால் என் செய்வேன்? வயிற்றுவலி வருவது நிச்சயந்தான். அவள் இறக்கவே வேண்டும். ஐயோ! முத்துப் போன்ற பெண்ணை யிழக்கவேண்டுமே! என்றலைவிதிக்குயார் என்ன செய்வார்கள்? அந்தப் பத்து ரூபாயிருந்தாற் பெண் பிழைத்திருக்குமே! பொருளையும் அழிக்கவேண்டும், மக்களும் உயிரோடிக்கவேண்டு மென்றால் எப்படியாகும்?

"தெருக்கதவு தாளில்லாது காற்றிலடிபடும் ஓசை யுமது காதில் வீழ்ந்ததோ? அதற்கென்ன செய்ய வேண்டுமென்று உமக்கு நன்றாய்த்தெரியும். இன்றைக்குத் தான் கருமானையழைத்து வரச்சொல்லுவமென்று நினைத்தேன். பத்து ரூபாய் கடன் கொடுத்தபிறகு அவனையழைப்பதனாற் பயனென்னை? இனி இரவெலாம் இதே சத்தந்தான். எனக்குத் தலைவலி வரும்போலிருக்கிறது.

"மழைக்காலம் வந்து விட்டால் வீட்டில் ஜலம் ஒழுகுமே! அது உங்களுக்குந் தெரியும். எல்லாருஞ் சலத்தில் நனையவேண்டியது தான். என்னசொல்லுகிறீர்? ஜலம் ஒழுகாதா? வாயாற் சொல்வதற் கென்ன? மழை வந்தாலன்றோ தெரியப் போகிறது? ஒழுக்கையடைத்து விடலாமா? பண மிருந்தாலன்றோ அடைக்கப் போகிறீர்? கேட்டவர்க்கெல்லாம் பத்து ரூபாய் கடன் கொடுத்தால், பணமெப்படிக் கையிலிருக்கும்?

"வீடெங்கும் எலிகள் அலையு மொலி கேட்டதோ? எனக்கு நன்றாய்க் கேட்கின்றதே! அச்சத்தம் உங்களைமாத்திரம் எழுப்பினால் தோஷமில்லை.

எல்லாரையும் எழுப்பிவிடுகின்றதே? எலிக்கூண்டு வாங்கி வைக்கவேண் டுமோ? வாய் வார்த்தைக் கென்ன? சுலபமாய்ச் சொல்லிவிடலாம். பணமிருந்தாற் கூண்டு வாங்கிவைக்கலாம். ஒவ்வொரு நாளும் பத்து ரூபாய் இழந்து வந்தால், கூண்டு எப்படி வாங்கமுடியும்?

"சற்றுப் பொறும்! ஏதோ சத்தமுண்டாகின்றது. திருடன் வந்துவிட்டானோ? பூனையா? இருக்கட்டும். தெருக்கதவையிவ்வாறு தாளில்லாது வைத்திருந்தாற் கள்வர் வருதலும் ஓர் ஆச்சரியமா! பணத்தைக் கேட்டவர் கட்கெல்லாங் கொடுத்து விட்டாற் புதுத்தாளெப்படிப் போடுவதோ?"

இங்ஙனம் இராமசுப்பையர் பத்து ரூபாய் கடன் கொடுத்து விட்டமையால், அவர் காதலி கனகம்மா, மேற் சொல்லிய வாறு, குற்றுலக் கூறையில்லாதிருக்க வேண்டும்; பெண்கள் பாவாடையில்லாமல் திரியவேண்டும்; வீட்டு வரி செலுத்தப்படாது பாக்கியாயிருக்கவேண்டும்; பலகணிக் கண்ணுடியின்றித் திறந்த வெளியாயிருக்கவேண்டும்; அது காரணம் பற்றி நடராஜன் இறக்கவேண்டும்; திருப்பதிக்குப் போவதற்கில்லாமற் கமலாம்பா வயிற்று நோயால் வருந்தி யுயிர் துறக்கவேண்டும்; தெருக்கதவுதாளில்லாது, கள்வர் வீட்டில் நுழைவதற்குங் காரணமாகவேண்டும்; எலிப்பொறிவாங்கிவைத்தற்குப் பணமில்லாமையால், அவை வீடெங்குந் திரிதலால் எல்லோரும் உறங்காதிருக்கவேண்டும்.

இவற்றிற் கெல்லாங் காரணம் இராமசுப்பஐயர் பத்து ரூபாய் கடன் கொடுத்ததே! மற்றென்று மில்லை.

ஜக்கராஜ—ப. வாசுதேவையபந்துலு.

TIRUVIDAIMARUDUR KALAMBAKAM-A REVIEW.

திருவிடைமருதூர்க் கலம்பக வாராய்ச்சி.

(339-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இக்கலப்பகத்தின்கண் ஆற்றிடை முக்கோற்பகவரை வினுதல், கண்டு கைசோர்தல், கிளவிவேட்டல், நற்றாயிரங்கல், முன் பனிக்காலம், வெறி விலக்கல் முதலிய துறைகளும் விரவிச் செவ்விதாயமைந்து கிடக்கின்றன. இன்னும் இந்நூலாசிரியர் புதியனபுகுதல் என்னும் வழக்குப்பற்றிக் கிளிப்பயிற்று, சல்லாபம், குரவை, பள் வினுவுத்தரம் என்னும் உறுப்புக்களையும் கற்றோர் பலரும் உற்றுணர்ந்து களிக்குமாறு கூட்டி முடித்திருக்கின்றனர்.

மேற்கூறிய கிளிப்பயிற்றின்கண், கிளி, கொக்கு, காக்கையெனும் பக்ஷிகளின் பெயல்ரயமைத்திருத்தலை யுய்த்துணர்க. இவ்வாறே "சீருறு நாற்கோட்டு" என்னுந் தொடக்கத்த வெண்பாவின்கண் அத்தி, அரசு, மா, சூரை, வேல், மருது என்னும் விருக்க பேதங்களின் பெயர்களையும் அமைத்திருக்கின்றனர். இன்னும் வலைச்சியார், கீரையார் என்னு முறுப்புக்களின்கண் நிரலே கெளிறு, திருக்கை, சேல், மகரம் என்னு மீனினங்களையும் ஆரை, காசினி, வள்ளை, பண்ணை, முன்னை, வேளை, பசலை யென்னுங் கீரைகளின் பேதங்களையும் வேறுபட்டு வருமாறு பொருத்தியிருத்தலையு முய்த்துணர்க.

'கச்சிக்கலம்பகமாங்காண்' 'மருதூர்க்கலம்பகமம்மா' என்னு மீற்றடிகள் பெற்ற வினவுத்தரங்களா யமைதலுற்ற வெண்பாக்களை யுற்றுநோக்குழி யவ்விருகலம்பகங்கட்குமுள்ள வேற்றுமையினை யந்நூலாசிரியர் தங் கருத்திற்கொண்ட வாறமைத்திருத்தலை யொருவாறறியலாகும்.

இனிமுடியடி தேடிச்சென்ற பிரமவிட்டுணுக்களைத் "தேமேவுந்துளவமணி" யென்னுந் தொடக்கத்த செய்யுளின்கண், கொம்புறுகோலமெனவும் கொம்பிலாக்கோலமெனவும் முரண்டொடை நயம்படச் செறித்திருத்தலழகிதே. இவ்வாசிரியர் "வருஞாயிற்றை" யென்னுந் தொடக்கத்த கட்டளைக் கலித்துறையில் அரதனமாலையணி நலந்திகழப் பொருத்தியிருப்பதை யாவரும் கண்டு மகிழ்வூப்பாராக.

இந்நூற்கண் நாரைவிடு தூது, அன்னம் விடுதூது, கிள்ளை விடுதூது, குயில்விடுதூது, தென்றற்றூது, நெஞ்சுவிடுதூது, பூவைவிடுதூது, வண்டுவிடுதூது, மேகம்விடுதூது, என்னுந் தூதுகளழகினவாயமையப் பெற்றுள்ளன. அன்னம்விடுதூதின்கண் 'நீ தூது சென்று எனதன்பரை யழைத்துவரின் நீ செய்த நன்றியை யெக்காலத்தும் மறவேன்' என்று தலைவி ஔபசாரிகமாகக் கூறியதுடன் 'இதுகாறும் ஒழித்திருந்த உணவினையும் உவப்பேன்' என்று பொருள் படுமாறு "எல வழைத்துவந் தான்மற வேனின்னியற்பெயரே" என்று கூறிய நயத்தினையும்; இப்பெற்றி பற்றியே "தந்திரங்கற்றுளிர்" என்னுந் தொடக்கத்த நாரை விடுதூதின் கண் "மறவேன் குருகையென் வண்கைகண்டே" என்பதன் கண் வாய்ந்துள நயத்தினையும் யாவருமுய்த்துணர்வாராக. இவ்வாறே கிள்ளை விடுதூதினு மிவ்வாசிரியர் மேற்கூறிய நயத்தினையே பாராட்டி யிருக்கின்றனர்.

இன்னும் இவ்வாசிரியர் இந்நூல்வாய் நான் காரைச் சக்கிரபந்தம் சுழிகுளமாதிய மிறைக்கவிகளையு மரிய பொருளுடன் பொருத்தியிருக்கின்றனர். உதாரணமாக வோரிரு செய்யுளைச் சித்திரந் தீட்டி யமைத்துக் காட்டுவோம்.

நான்காரைச் சக்கிரபந்தம்.

பாவாண ராதி பரபதிமே லாதேவ
தேவா மருதா திரசுருதி—மாவேறு
பாகாவென் றேதுறுபெண் பாகா பவளவரை
வாகாதே தாநீ வரம்.

என்னு மிந்நூல்நான்காரைச் சக்கிரபந்தச் செய்யுளைச்சக்கிரச்சித்திரந் தீட்டி அதன்கணமைத்துக் காட்டியிருக்கின்றோம்.

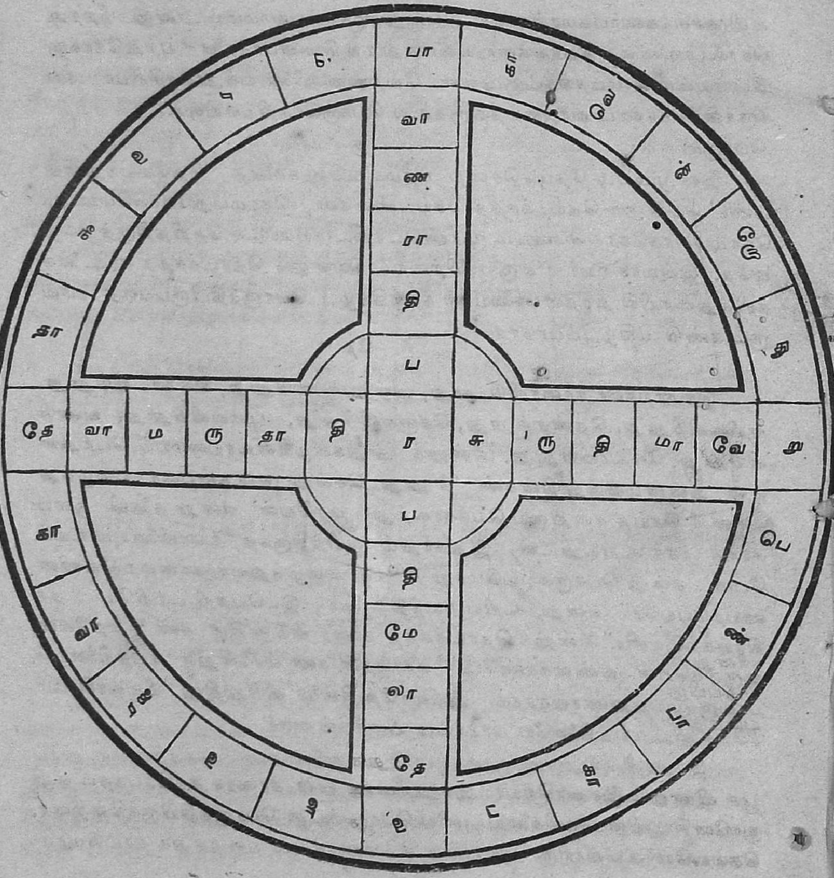

இன்னணம் மேற்கூறிய பா சக்கிரச் சித்திரத்தில் நான் காரை பெற்று நடுவே ‘ரகரம்’ நிற்கப்பெற்றுக் குறட்டின் மேற் ‘பசுபதி’ யென்னும் பெயர் அமையப் பெற்றது காண்க.

சுழிகுளம்.

பசுபதி யாமே காகா
சதிவரு தேரா யோகா
பவமம ராவா ராமே
திருமரு தூரா தேயா

சுழிகுளம் என்றாலென்னை ? “தெழித்தெழு நீர்குளத் தினுட்செறிந் ததைக் கொடு, சுழித்தடங் குவபோ லடங்குதல் சுழிகுளம்”. ஆராவாரித் தெழா நின்றபுனல் குளத்தினுட் டனதிடத்தடைந்த பொருளொன்றினைக்கைக் கொண்டு சுற்றித்தன்னுட் சுழித்தடங்கு மாபோற் பாவினகத்துச் சுற்றிப் பொருளைக் கொண்டடங்கும் பாவே சுழிகுளமாம்.

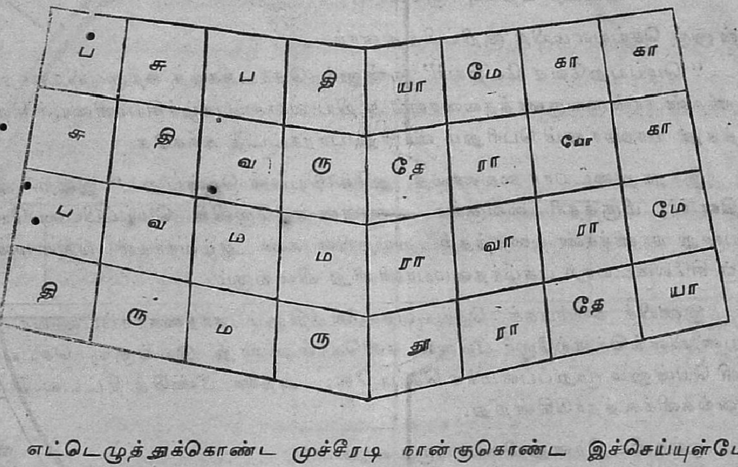

எட்டெழுத்துக்கொண்ட முச்சீரடி நான்குகொண்ட இச்செய்யுள்மே னின்று கீழிழிந்தும் கீழ் நின்று மேலேறியும் புறநின்று வந்துண் முடியப் படிப்பினும் அவ்வரிகணான்குமே பெற்ற செய்யுளாய் முற்றுப் பெற்றதை யுய்த்துணர்வாராக.

இந்நூலிடத்து முன்பனிக்காலத்துறையின் கண் “மனத்தின்மருதூர்ப் பூச விழாவுமெண்ணி னுரிலையோ மலர்க்கணாளே” என்றிசைத் திட்டமை யானே இந்நூலுடையார்க்குத் தைப்பூச விழவின்கணுள்ள ஆர்வமிகுதி செவ்வனே விளங்கும்.

"தேடரிய மூர்த்தி திரமகா லிங்கரென்று
நாடுமென வுள்ளத்தே நண்ணியதா—னீடுதினங்
கண்டுளபன் னேய்கால் கரந்திரா ணோடுங்க
டண்டுளபன் கஞ்சா தனன்."

பூட்டுவிற் பொருள் கோளாக வமைத்தவிவ் வெண்பாவில் இலிங்க பஸ்மத்தாற் சகல வியாதியும் நிவாரணமாகு மென்னும் வைத்திய வுணர்ச்சியினைத் தெளித்தமையானே யிந்நூலார் வைத்தியத்தினும் வல்லுநரென்பது போதரும்.

இக்கலம்பகச் சம்பிரதச்செய்யுள் மிக்க அழகுடன் அமையப் பெற்றது பற்பலவித நோய்களுந் தொலையுமாறு புண்ணிய தீர்த்தங்களுட் பலரும் 'வெல்லங் கரையுமா வியாதிகரையு' மென்னும் பழமொழிப்படி வெல்லத்தைக்கரைக்கும் வழக்கத்தினை இந்நூலாசிரியர்

"வீணுரு துறைநீர்க் குளத்திற் குளங்கொண்டு
விட்டற் புதம்புரிகுவோம்."

என்னுஞ் செய்யுளடியிற் குறிப்பித்துளார்.

"மெய்யுறுவேத வேதியர்" என்னுந் தொடக்கத்த நற்று யிரங்கற்றுறைக்கண் நான்குவருணத்தவரையுங் கூறிய வஞ்சப்புகழ்ச்சியணியைச் சிறப்பித்தது யாவராலும் பெரிதும் வியந்து பாராட்டத் தக்கதே.

இந்நூலுடையார் வைணவத் துவேஷியல்ல ரென்பது "இறை சூழ் பதின்மர், மிகுத்தரி வைகுந்த நண்ணனன் ஶ்ரேவிதி மெய்ப்பிப்பையே" யென்று நாணிக்கண் புதைத்தற் றுறையின் கண் ஆழ்வார்கள் பதின்மரையுஞ் சிலேடையாற் புகழ்ந்தமையானினிது விளங்கும்.

இனியிக் கலம்பகச் செய்யுள்களனைத்தினும் தாரகைநாப்பணுவாமதியென விளங்கிக் கற்றோர் பலருங் களிகொள்ளுமாறு இலங்குஞ் செய்யுள் களி யென்னும் முறுப்பமைந்த செய்யுளே. அதனை யீண்டுத் தீட்டவு மெம்மனங்களிக்கூத்தாடுகின்றது.

ஓங்களிய ரென்னுமிடை மருத வாண
ருபயபத மலர்களைத்தா முள்ளே கொள்ளும்
பூங்களியேங் கதிர்கடிகை மாறி னாலும்
பொய்யுரையே மெய்ம்மொழியே புகல்வோ மப்பா
கோங்களிசூழ் பொங்கர்திருப் பனந்தா ளின்கட்
குடியேறி யரன்சடைய னெனம்பேர் தாங்கத்
தாங்களினு லின்புறமா லயன்பி னேகிச்
சாற்றரிமுண் டகனெனப்பேர் தாங்கி னாரே.

திருப்பனந்தாளின்கட் குடியேறி யரன் சடையனெனப் பெயர் தாங்கி— சடை : கள். அழகிய பனந்சாளி லூறிய கள்ளினுற் குடிமயக்கேறியதனுற் சடையன் எனப்பெயர் வாய்ந்ததாய்த் தற்குறிப்பேற்றியதுடன், திருப்பனந்தாள் என்னுந் தலத்துத் திருக்கோயில் கொண்ட சிவ பெருமாற்குச் சடையப் பீச்சுவர ரென்னும் பெயருண்மையுந் தெரிக்கப்பட்டுளது.

இதன்கண் மாலுமயனும் பின்றொடர்ந்து அரி, முண்டகன் (அரி-கள், முண்டகம்-கள்) என்னப் பெயர்வாய்ந்த தெங்ஙனமோ வெனின் அவர்களுந் **திருப்பனந்தாளைக்** கொண்டனரா லென்க. திருமால் திருப்பனந்தாளைக் கொண்டதாவது - திரு - அழகிய - பனம் - (ஆல்)இலைமேல், தாள்- (உலகப் பாதுகாப்பாம்) முயற்சியினைக் கொண்டவாறென்க. பிரமன் திருப்பனந்தாளினைக் கொண்டது-, திருப்பு - திரும்புந்தன்மைசேர்ந்த, அனம்- அன்னவாகனத்தின்மேல் - தாள் - பாதங்கொண்டேறலை யுட்கொண்டு கூறியவாறென்க. இச்செய்யுளின்கண் நான்கடியினும் 'களி' யென்னு மெதுகை நயம்பற்றியதை யாவருமுற்றறிவாராக. இன்னும் பலவித நயங்களையும் ஈண்டு விரிவஞ்சி வரையாதுவிடுத்தாம்.

இனி யிக்கலம்பகத்தி னெவ்வொரு செய்யுளினு மொவ்வோரணி நலஞ் செறிந்தமையின் அவையிற்றினை யீண்டு முற்றிலுந் தந்துரைத்த லியலாதாதலிற் கற்றோர்பலரும் இக்கலம்பகத்தினைக் காதலுடன் கருணைகூர்ந்து கண்ணுறுமாறு வேண்டுகின்றோம்.

இவ்வாரய்ச்சியின்கண் யாம் எஞ்சிற்றறிவிற் கெட்டியவாறு கூறியவற்றுட்பொதுளிய குறைபுரைகட்காக இந்நூலாசிரியரும் மற்றும் புலவர் சிகாமணிகளும் எம்மைப் பொறுத்தருளுமாறு அன்னோரை மிகு வணக்கமுடன் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இந்நூல் சென்னையிற் பல புலவருங் கூடியகுழாத்திடை யரங்கேற்றப்பட்டு முடிந்தபோழ்து இவ்வாசிரியர் கூறிய வெண்பாவினையு மீண்டு வரைகின்றோம்.

"கிலம்பகர்சீ ரொண்மருதூர் நித்தனார் மீதோர்
கலம்பகஞ்சொற் றேன்பொருளுங் கண்டே—நலம்பாவுஞ்
சென்னைநக ரிற்புலவர் தேர்ந்துரைசெய் தாரொளிர
வன்னவரா தித்தரென லாம்."

ந. பலராம ஐயர்.

REVIEWS OF BOOKS.
புத்தகக்குறிப்புக்கள்.

இந்துதேச சரித்திரம்.

[பெயர்பெற்ற மாக்மில்லன் கம்பெனியார் எஸ். பி. ஸி. கே. யந்திர சாலையிற் பதிப்பித்தது ; விலை அணா-12, தபாற்கூலி வேறு. பிரதிகள் எஸ். பி. ஸி. கே. புத்தக சாலையிலேயே அகப்படும்.]

இது மிடில்ஸ்கூல் அல்லது லோயர் ஸெகண்டரி பாடசாலைகளுக்கு உபயோகப்படக்கூடியவாறு எழுதப்பட்டுளது. சென்ட்ரல் சர்க்கிள் பாடசாலை இன்ஸ்பெக்டரும் சென்னைத் துரைத்தனத்தாருக்குப் பாரஸீக இந்துஸ்தானி பாஷைகளில் மொழிபெயர்ப்பாளரும் பரீக்ஷகரும் சென்னைச் சர்வகலாசாலை நிர்வாக சபையின் அவயவிகளிலொருவருமாகிய ஈ. மார்ஸ்டன் துரையவர்கள் பி. ஏ., ஆங்கிலத்தில் இந்துதேச சரித்திரமொன்றெழுதினர். அஃது ஆங்கிலம் பயிலாத நம் இந்திய இளைஞர்க்கும் உபயோகப்படும்படி மொழி பெயர்க்கப்பட்டுளது. இம்மொழிபெயர்ப்பின்கண்ணே மத்தியதரப் பாடசாலைகளுக்கென்றேற்படுத்தப்பட்ட சரித்திரபாகம் முழுவதும் அடங்கியிருக்கின்றது. மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் முகவுரையிற் கூறுமாறே "கல்விகற்கும் சிறு பிள்ளைகளின் அறிவுக்குத் தக்கபடி ஆங்கில பாஷையிலுள்ள இதன் முதனூலைப்போலவே மொழிபெயர்த்துச் செய்யப்பட்ட இந்த வழிநூலும் எளிதிற் பொருள் விளங்கக்கூடிய தெளிவான தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது." இஃது எழுபத்தைந் தத்தியாயங்களும் வருஷக்கிரம விஷய அட்டவணையுங் கொண்டது ; முந்நூற்றெட்டுப் பக்கங்களுள்ளது ; மிகவுஞ் சிறப்பான மக்களுருவப்படங்களும் அருமையான நாட்டின் பாகுபாடுகளை விளக்கும் படங்களும் தன்னகத்துக்கொண்டு விளங்குகின்றது; இதற்கிணையான இந்துதேச சரித்திரம் இதுவரை எழுதப்படவேயில்லை. இனிமேலெழுதப்படுமோவென்பதும் சந்தேகம். இஃது இவ்வாறாக. மொழிபெயர்ப்பு வகையாற் செய்யப்பட்ட இத்தமிழ்நூல் மிகவும் இனிமையான தெள்வமைந்த நடையில் யாவரும் விரும்பத்தக்கவாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வாக்கியங்களெல்லாம் சிறிதேனுந் தடைப்படாமல் இசை நலம் பயக்கத்தக்கவாறு செல்லுகின்றன. வடமொழிச் சொற்களைப் பெரிதும் பெய்து தமிழ் நடையைக் கெடுத்துவிடாது நல்ல தமிழ்ச்சொற்களைக்கொண்டே செவ்விபெற நூலினை யமைத்திருக்குந் தன்மை யாவரும் வியக்கத்தக்கதே. இது பள்ளிக்கூடச் சிறாரேயன்றி ஏனையோரும் இன்பங் குன்றாதவாறு படிக்கலாம்படி யமைந்துளது. நமது மார்ஸ்டன் துரையவர்களுக்கு இவ்வாறு தக்க மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் கிடைத்தமைபற்றிப் பெரிதுங் களிகூர்கின்றாம்.

பாரதஸாரம் : முதற்பாகம்.

[சென்னைத் தாம்சன் கம்பெனியார் அச்சியந்திரசாலையிற் பதிப்பித்தது. விலை : அணா. 0-10-0. தபாற்கூலி வேறு.]

இது சென்னைப் பிரமஞான சபையின் அவயவிகளிலொருவராகிய அன்னிபெஸன்ட் அம்மையவர்கள் ஆங்கிலமொழியிற் செய்துள மகாபார

தத்தை மொழிபெயர்த்து ஆங்காங்குச் சில பாடல்களை யியைத்து யாவருக்கும் பொருள் விளங்கத்தக்க தெளிவான நடையிலமைத்தது. இது குணம்பேட்டை ஜமீந்தாரவர்களாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ, முத்துக்குமாரசுவாமி முதலியாரவர்களது வேண்டுகோட்கிணங்கிக் கல்தளம் - குப்புசாமி முதலியார் பி.ஏ., இயற்றியது. பாரதத்தின்கட்கூறப்பட்டுள நீதிகளனைத்தும்யாவருக்கும் முகஞ்செய்து தோன்றுமாறெழுதப்பட்டுளது; முற்காலத்தில் நமது இந்தியா இருந்த நிலைமையும் அக்காலத்து ஒழுக்க வழக்கங்களும் பயின்ற படைக்கலங்களும் இவைபோல்வன பிறவுந் தெளிவுபெற வெடுத்துக் காட்டப்பட்டுள. இது நமது ஞானபோதினியின்கண் அவ்வக்காலத்துச் சிறிது சிறிதாக வெளிப்போந்தது; அங்ஙனம் போந்தனவனைத்தையும் ஒருசேரத் தொகுத்துப் பொதுளிய பலவகைப்பட்ட பிழைகளையும் போக்கித் தூய்தாக்கியிருக்கும் தன்மை மிகவும் வியக்கத்தக்கதே. இது மிகவும் பளபளப்புள்ள உயர்ந்த காகிதத்தில் யாவரும் விரும்பத்தக்கவாறு அச்சிடப்பட்டுளது. இது 180-பக்கங்கள் கொண்டது; சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரமஸ்ரீ வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ. பதிப்பித்துவரும் கலாநிதி யென்னும் நூற்ஞெகையுள் முதற்கலையாம். இது நிற்க, இவ்வாறு பாரதஸாரம் என்னும் இவ்வினிய நூலைச் செய்த நமது குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் கூடிய சீக்கிரத்தில் ஏனைய பாகங்களையும் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்துவாரென்று நம்புகின்றோம்.

திருவுத்தரகோச மங்கை மங்களேசுரி பிள்ளைத்தமிழ்.

[சென்னைப் பண்டித மித்திர யந்திரசாலையிற் பதிப்பித்தது; விலை: அணா 0—2—0. தபாற்கூலி வேறு.]

இந்நூல் சொற்பொருணயங்களிற் சிறந்து சந்தவின்பம் பெரிதும் பயந்து தொடைநோக்கும் நடைநோக்கும் மிக்குப் பயின்று விளங்குகின்றது; இராமநாதபுரச் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்ததும் மணிவாசகப் பெருமானரது அற்புதத் திருப்பாடல் பெற்றதுமாகிய திருவுத்தரகோச மங்கைத் தலத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் தேவியாகிய மங்களேசுரி யம்பிகைமீது பாடப்பட்டது; நூலாசிரியராவார் இன்னரென்பது புலப்படவில்லை; எனினும் சொற்பொருளமைப்பினை யுற்றுநோக்குமிடத்துத் துறைமங்கலஞ் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் தாமோவென ஐயுறுதற் கிடனுமுண்டு. இது மதுரை ஜில்லாவைச்சார்ந்த வானரமதுரை டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப், ம-ா-ா-ஸ்ரீ, வ-த. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்களாற் பதிப்பித்து வெளியிடப் பெற்றது. தமிழின்மீது ஆர்வமுடையார் யாவரும் வாங்கிப் படிக்கத்தக்கது.

பெண் மலையாளம் :

[க. கிருஷ்ணசுவாமி ஐயர், பி.ஏ., தமது ராயல் விக்டோரியா யந்திரசாலையிற் பதிப்பித்தது. விலை: அணா 0—6—0; தபாற்கூலி வேறு.]

இது ராவ் பகதூர் - கே. வீரேசலிங்கம் பந்தலுகாரு என்பார் ஆந்திர மொழியிலியற்றிய 'சத்தியராஜ அபூர்வதேச யாத்திரை' யென்னும் நூலினின்றும், க. கிருஷ்ணசுவாமி ஐயர், பி.ஏ., மொழி பெயர்த்ததோர் விநோத

மான தமிழ்க்கதை. இதன் கண்ணே மலையாளதேச வழக்கத்தைப் படைத்திட்டுக்கொண்டு கூறுமுகத்தால் முதனூலாசிரியர் கொண்ட கருத்தாகிய இந்துசன சமுகச் சீர் திருத்தமும் உடன் கூறப்பட்டுளது. இக்காலத்து இந்துப் புருஷர்களுக்குள்ள சுதந்திர மெல்லாம் மகளிர்கட்குக் கொடுக்கப்பட்டும், மகளிர்கட்குள்ள கட்டுக் காவல்களெல்லாம் புருஷர்கட்கு ஏற்படுத்தப்பட்டு மிருந்தால் நம் புருஷர்களெல்லாம் என்னபாடு படார்! இதனைத் தெளிவுபெற இந்நூல் காட்டுகின்றது. இது போலவே நம் மகளிர்களெல்லாம் அத்தகைய பாடுகள் படுமாற்றை யுய்த்துணர்ந்து அவர்களை நல்வழிப்படுத்தற்குரிய வழிகளை நாடவேண்டு மென்பது இதன் நீதியாம். இந்நூல் யாவருக்கும் பொருள் விளங்கத்தக்க எளிய நடையில் எழுதப்பட்டுளது; புருஷரும் பெண்டிரும் ஒருங்கே வாசிக்கத்தக்கது; எட்டு அத்தியாயங்களுள்ளது; 106-பக்கங்கள் கொண்டது. தற்காலத்திலாதல் முற்காலத்திலாதல் மலைநாட்டி லில்லாத வழக்கங்களுட்பல ஆண்டுளவாகக் குறிக்கப்பட்டிருத்தல் பொய்யென ஒதுக்கப்படுமாயினும் ‘கதைக்குக் காலுண்டா?’ என்னும் வழக்குப்பற்றி யேற்புடைத் தாகும்போலும்.

EDITORIAL NOTES.

பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்.

ஒரு வடமொழிக் கலாசாலை:—தூர்பங்காவில் இக்கலாசாலை யொன்று மகாராஜா அவர்களால் விரைவில் ஸ்தாபிக்கப்படும். அதிற்கலைபயிற்றுவோருக்கு உயர்ந்த சம்பளங் கொடுக்கப்படும். அதற்கு வேண்டிய நிதியும் முன்னமேயே சேகரிக்கப்பட்டுளதாம். நம்முடைய தமிழ் மொழிக்கும் இத்தகைய கலாசாலைகள் ஏற்படுதல் எந்நாளோ!

***

கல்வி மூடபக்திக்கோர்பகை:—வித்தையினால் நன்மை விளையுமேயன்றோ? இஃதுணராச் சில்லோர் தம் மூடபக்தியான கொள்கைகளுக்கும் வழக்கங்களுக்கும் அழிவு வந்துவிட்டதே யென மருண்டு வருந்துவாராகின்றனர். அந்தோ! என்னேயிவர்தம் அறியாமை! இன்னோர் அகவிருள் வித்தையா லொளிபெற்றொழிந்தாலன்றி உண்மையிதுவென்பதை இவர் எங்ஙனமறிவார்? வித்தையின் அபிவிருத்தியால் மூடபக்தி நாடோறுங் களையப்பட்டு வருவதைப்பற்றி யாம் பெரிதுங் களிகூர்கின்றோம். உண்மை யொருபோதும் அழியாததன்றே?

***

செவியறிவுறூஉ:—நாளது ஆகஸ்டுமீ 2உ வெளிப்பட்ட ‘லோகோபகாரி”ப் பத்திரிகையின்கண் நமது ஞானபோதினியைப்பற்றி யெழுதியிருந்ததிற் சில தவறான கூற்றுக்கள் காணப்பட்டமையின் அவையிற்றைத் திருத்தி யுண்மையை யுணர்த்துதல் நமது கடமையாகின்றது. முதற்கட் சென்ற ஒரு வருடகாலமாக ஞானபோதினிப் பத்திரிகையை நடாத்திவந்தது அறுவரடங்கியதோர் நிர்வாக சபையாயிருப்ப, அதனை நடத்தினவர்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கல்குளம்-குப்புசாமி முதலியாரொருவரே யென்றது பிழை. அன்றியும் பத்திராதிபரும் மானேஜரும் வேறிருக்கக் காரியதரிசியாக மட்டில் நின்றுழைத்தவர் பத்திரிகையை நடத்தினவராதலெங்ஙனம்? இரண்டாவது அவர் ஞானபோதினியின் விருத்தியைக் கருதிய பலருளொருவரே யென்பது யாவருமுணர்ந்த விஷயம். இனி யிது நிற்க. ஓரே அச்சியந்திர சாலையிற் பதிக்கப்படுகின்ற இரண்டு பத்திரிகைகளுள் ஒன்று மற்றொன்றன் உண்மை நிலைபையிற்றென்றுணராது பிறிது படக்கூறுதல் நேரிதன்றாம். நமது லோகோபகாரிப் பத்திராதிபர்க்கு இவ்வாறு யாவர் கூறினரோ? அறியேம்.

***

மகளிரே நாட்டின் உயர்நிலைக்குக் காரணம்:—பூர்வம் இந்தியாவிற் கல்வியிற் சிறந்து விளங்கி அநேகவித நன்மைகளைச் செய்து வந்த மகளிர் பலரிருந்தனர். ஒரு வகுப்பார் உயர்நிலை யெய்த வேண்டுமானால் அன்னார் மகளிர் உயர்நிலை பெறவேண்டு மென்றும் மகளிரின் நிலை உயர்ந்தாலன்றி அத்தேசம் சகல நன்மைகளையும் பெறுதலியலாதென்றும் கூறும் நூல்கள் நம்மிந்தியாவிற் பல உண்டு. உதாரணமாக மகா பாரதத்திற் கூறப்படும் பின்வரும் வாக்கியங்களைப் பார்க்கலாம்:—மனையகத்துள்ள வேலை யனைத்தையும் செவ்வனே செய்பவள் மனைவி; இன்புறு மக்களைப்பெறுவாள் மனைவி; தன்னுயிரினும் மேலாகத் தன் கணவனுயிரைக் கருதுவாள் மனைவி; மனிதனிலும் பாதி மனைவி; அவனுக்குற்ற நண்பர்களுட் சிறந்தவள் மனைவி; அறம் பொருளின்பம் என்னும் மூன்றனுக்கும் அவளன்றே மூலாதாரமாயிருப்பவள்? நாலாவதாகிய வீட்டைப் பெறுவதற்கும் அவளன்றே இன்றியமையாதவள்? மனைவியருடையாரே தத்தங்கடமைகளை நிறைவேற்றுபவர்களாகின்றனர். அவர்களே இல்லறவாசிகளாகின்றனர்; அவர்களே அமைந்த சிந்தையர்; அவர்களே நன்னிலைவாணர்; நாம் தனித்திருக்குங் காலங்களில் நமக்குச்செவியமு தூட்டுவோர் நம்மனைவியரன்றே? நம்மதாசார காரியங்களில் அவர்கள் நம் தந்தையரையும் நமக்குப் பிணிவருங் காலங்களில் நம் அன்னையரையும் நிகர்ப்பரன்றே? வாழ்க்கை வெங்கானிலலைந்து திரியுந் தந்தலைவருக்குத் தங்குமிட மொப்பர். மனைவியுடையானையே வையகத்திற் பலரும் நம்புவர். ஆகையால் மனைவியினுஞ் சிறந்ததோர்பாக்கியம் மாந்தருக்குண்டோ?

***

மாதரைப்பழித்தல்;—பண்டை நூல்களுட் சில மகளிரைக் கொடியரென்றும் பாதகிகளென்றும் வஞ்சகியரென்றும் பலபடப் பழித்துக்கூறியிருப்பதனை நாம் காண்கின்றோம். இங்ஙனம் மாதரார்மீது தீய வெண்ணம் நிகழ்ந்ததற்குற்ற காரணங்கள் இன்னவாமென்று சுட்டிக்காட்டுதலும் மகளிரைப்பற்றிய நல்லெண்ணம் இன்னகாலத்திற்றான் மாறியதென வரையறுத்துக் கூறுதலும் அசாத்தியமாகின்றன. எனினும் மும்பாபுரிவாசியாகிய பந்தர்க்க ரென்பவர் யாஸ்கர் என்பவர் காலத்திலிருந்து இம்மாறுபாடு தொடங்கியிருக்கலாமென்று ஊகிக்கின்றனர். நம் மகளிரை நாம் படிப்பிப்பதனால் மோக்ஷசாதனமான கடமைகளிலொன்றை நாம் நிறைவேற்றுவதனோடு இந்து சமூகம் நன்னிலை யெய்துவதற்கு இன்றியமையாத காரியங்களுளொன்றைச் செய்பவருமாகின்றோம். சின்னாண்முன்னர் மகளிரைப் பழித்துக் கூறலே தொழிலெனக் கொண்டியற்றப்பட்டுள சில புன்னூல்களை

நாம் பொருட்படுத்துதலின்றி நம் பூர்வீகர் ஆழ்ந்த கருத்துடன் இயற்றியிருக்கின்ற அருமை நூல்களைப்படித்து அவற்றின்கணுள்ள உண்மைப் பொருளைக் கண்டு தெளிந்து அதன்படி ஒழுகுதலே மேதக்கதாம்.

***

பெண்கல்வி:—இக்காலத்திற் புருடர்கள் தங்கள் மனைவியரைப் படிப்பிக்கும் விடயமாய்க் கல்கத்தாவிலுள்ள **கோசலையம்மையவர்கள்** மகாபோதிப் பத்திரிகையிற் கூறும் ஒரு விஷயம் யாவரும் கவனிக்கத்தக்கது. 'சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதிக் காற்பகுதி முதலாய் நம் நாட்டின்கணுள்ள அறிவாளர்க்கு நம் பெண்களைப் படிப்பித்தல் வேண்டுமென்ற வெண்ணம் நிகழ்ந்தது. நிகழவே அவர்கள் தங்கள் மனைவியரும் மகளிரும் கல்வி கற்றற் போதுமெனக் கருதித் தாங்களெளிதிற் பயிற்றுவிக்கக்கூடிய பாஷை எதுவோ அதனைப் பயிற்றுவிக்கத் தலைப்பட்டனர். அந்தோ! தாங்களங்ஙனம் தலைப்படுவதனாற் பின்னர் நிகழக்கூடியனவற்றைப்பற்றிச் சிறிதேனும் ஓராதவராயினர். இவர் பயிற்றுவிக்கப் புகுந்த பாஷை பிறநாட்டுப் பாஷையாயிருந்தமைபற்றி அவர்தம் மகளிர்க்கு விளைந்த பயன்கள் அன்னாரை நம் மிந்துக் குடும்பங்கட்கு ஒவ்வாதவராக்கிவிட்டன. இதனாலன்றே பெண் கல்வி பயனிலதென முழங்குவார்க்குக் கற்ற மகளிரை உதாரணமாகக் காட்டல் சிற்சில சமயங்களில் அரிதாய் முடிகின்றது.' மேற் புலப்பாஷையில் மிகவுந் தேர்ச்சியடைந்து பி. ஏ., பட்டம் பெற்ற இம்மாது சிரோமணி இங்ஙனங் கூறுவது முற்றும் உண்மையே. நம் சிறுவர்கள் செய்யும் பெரும் பிழையாவது நம் மகளிர்க்கு ஆரம்பத்திலேயே ஆங்கில நெடுங் கணக்கிலுள்ள வெழுத்துக்களாகிய ஏ. பீ. சீ. என்று அக்ஷராப்பியாசந்தொடங்குவதேயாம். இச்சிறுமிகள் அயல் நாட்டெண்ணங்களை மனத்துட் கொண்டவர்களாய் இந்துக் குடும்பங்கட்குப் பொருத்தமில்லாத சில நவீன ஒழுக்க வழக்கங்களில் தலையிட்டுக்கொண்டு தவிக்கின்றனர். அப்பொழுது இவர்களை அவற்றினின்றும் விலக்குவது அரிதாய் முடிகின்றது.

***

இந்துக்களின் விவாகமுறை:—மைசூர்ச் சமஸ்தானத்திலுள்ள வடமொழிக் கலாசாலைத் தலைமைப் புலவராகிய **பிரமஸ்ரீ - வேங்கடராமசாஸ்திரியாரவர்கள்** கூறுமாறு நம்மவர்களின் விவாகமுறையிற் கன்னிகாதானமென்பதும் கல்யாணமென்பதும் வேறு வேறு கிரியைகளாமாதலின் இவ்விரண்டுங் காலவிடையீடு பட்டு நிகழலாகுமென்பதும், அவ்வாறு நிகழ்தல் சாஸ்திரவிருத்தமன்றென்பதும் தோன்றுகின்றன. இவ்விரண்டையும் வெவ்வேறு காலங்களிற் செய்வதனாலே பல நன்மைகளுண்டாகுமென்பது ஒருதலை. கல்யாணம் முற்றுப்பெற்ற பின்னர் நிகழக்கடவ பலதீங்குகள் இதனாற் களையப்படலாம். கன்னிகாதானத்திலேயே கல்யாணம் முற்றுப்பெறவில்லை. ஆகவே கல்யாணம் முற்றுப்பெறுதலின்றிக் கன்னிகாதானமட்டில் நிகழ்ந்தபிறகு அக்கன்னிகைக்குத் தன்னை ஏற்றுக்கொண்டானை யிழக்கும் தௌர்ப்பாக்கியம் சம்பவிக்குமேல் அவளைப் பிறனொருவனுமேற்றுக் கொள்ளலாம். ஆதலின் இப்பொழுது நடக்கும் விவாகமுறைகளிற் குழந்தைகட்குக் கல்யாணஞ் செய்தலை நிறுத்தி அவர்களைக் கன்னிகாதானம் மட்டிற் செய்யின் நம் நாட்டிற் பாலிய விதவைகளும் மல்கார்; அது காரணமாக விதவா விவாகங்களும் மல்கா என்பது திண்ணம்.

இந்தியாவின் வறுமை :—இதனைப் போக்க இறைவன் எப்போது தான் கடைக்கணிப்பானோ! தெரியவில்லை. தற்போது இந்நாட்டிற் பசியால் வருந்தி உபகாரம் பெறுபவர்களின் மொத்தத்தொகை 5,31,755 என்று அறிகின்றோம்.

***

ஒரு தீர்மானம் :—இந்தியா விஷயங்களிற் பெரிதும் அனுபவமுற்ற கனவான்கள் பலர் கொண்ட சபையொன்று சென்ற ஜுன்மீ 7உ வெஸ்ட்மினிஸ்டர் அரண்மனையிற் கூடிற்று. அதில் முடிவிற்கு வந்த தீர்மானம் வருமாறு: 'இந்தியாவில் க்ஷாமத்தால் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் மாளுவதையும் இந்தியர்கள் க்ஷேமத்துக்காக ஆங்கிலேயருக்கு இருக்க வேண்டிய பொறுப்பையும் உத்தேசித்து ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அச்சங்கத்துக்கு 'இந்தியா க்ஷாம நிவாரண சங்கம்' என்னும் பெயரிடவேண்டும். இச்சங்கம் இந்தியாவில் அடிக்கடி க்ஷாம முண்டாவதற்குக் காரணங்களைப் பற்றியும் அப்படி க்ஷாம முண்டாகாமல் தடுப்பதற்குள்ள நல்லுபாயங்களைப் பற்றியும், பரியாலோசித்து இந்தியாவின் நன்மையை நாடவேண்டும்' என்பதே.

***

மாறுபாடுடைய நாடு :—இந்தியா ஓரதிசயமான நாடு. **பிஷப் வெல்டன்** என்பவர் அதனைத் 'துக்கம் நிரம்பிய நாடு' என்பர். அது பூமியிலுள்ள செழிப்பான நாடுகளிலொன்று. ஆனால் அதன் நாட்டார்கள் மிகவும் உணவின்றி வருந்துகின்றார்கள். அதன்கணுள்ளோர் நாகரிக ஜாதிகளுள் மிகவும் தாழ்ந்தவராயிருக்கின்றனர். அங்கேயோ அனேக லட்சக்கணக்கான மனிதர்கள் பசியினாற் சாகின்றனர். ஆனால் அது செல்வ விருத்திக்கேற்ற நாடு; அதிற் பணம் நன்றாய் விளையும். பம்பாய்த் தனசாலையின் விசாரணைத்தலைவர்களின் ஆவேதனப்பத்திரத்தைப் பார்க்குங் காலத்தில் அரை வருடத்துக்கு இலாபம் ரூ. 1755719-9-3 ஆம். பம்பாய்த் தனசாலையைப் போலவே இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இத்தேசத்து மனிதர்களைத் தவிர மற்றைய யாவையும் விருத்தியாகின்ற நிலைமையிலிருக்கின்றன. வளர்வோன் மனிதன் ஒருவனே. அவனும் அழிந்து படுகின்றனன். துரைத்தனத்தாருக்கு வர்த்தகத்தினாலும் வேளாண்மையினாலும் வருகின்ற வரும்படி மிகவுஞ் சந்தோஷகரமாயிருக்கின்றது. மனிதர் வருந்துவதைப்பார்த்துத் துரைத்தனத்தாரும் இரங்குவார்களென்பது திண்ணம், எனினும், அந்தோ! நமது எளிய இந்தியாவும் இந்நிலையை யெய்தலாமோ?

***

விக்டோரியா ஞாபகச் சின்னம் :—மாட்சிமை தங்கிய **எட்வர்ட்** மன்னரவர்கள் 'விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியின் ஞாபக நிதிக்குப் பரிபாலகராயிருக்கும் கனம் பொருந்திய இராஜப்பிரதிநிதி யவர்களுக்குச் சில விலையுயர்ந்த வர்ணப்படங்க ளளித்தார்கள். இப்படங்கள் கல்கத்தாவிலுள்ள 'விக்டோரிய ஞாபகசாலை'யில் வைக்கப்படும். இப்படங்கள் காலஞ்சென்ற மகாராணியவர்கள் உத்தரவுப்படி அவர்கள் வாழ்நாளிலும் அரசாட்சியிலும் நடந்த அரிய செயல்களை விளக்கிக் காட்டுமாறு வரையப்பட்டனவாம்.

***

மானுட எலும்புகள்:—இவை இருப்புச் சாமான்களினும் மிக்க வலியுள்ளனவாய் எளிதிலொடியாதவாறு திண்மையும் வாய்ந்தனவாம்.

மக்கள் மூளை:—ஆடவர் மூளை ஏறக்குறைய 3-அல்லது 3½ ராத்தல் நிறையுள்ளதாம்; மகளிர்மூளை ஏறக்குறைய 2-அல்லது 2½ ராத்தல் நிறையுள்ளதாம். இவ்வுறுப்பு வேறுபாடே இவ்விருவகையாளருடைய குண வேறுபாட்டிற்குங் காரணமாகக் கருதப்படுகின்றது.

* * *

பிராணவாயு வைத்தியசாலை :—**விட்ஜாராய்ச் சதுரத்திற்** பிராணவாயு வைத்தியசாலையாரால் கூடிய ஒரு பெருஞ்சபையில், படுகாயங்கள் பலவற்றுக்கும் பிராணவாயுவைக் கொண்டு வைத்தியம் செய்வதே மிகவும் சிறந்ததென்பது செய்து காட்டப்பட்டது. அத்தருணம் **ஆர்கைல் பிரபு** சபாநாயகராய் வீற்றிருந்தார். இம்முறையைக் கண்டு பிடித்த **டாக்டர் ஸ்டோகர்** என்பவர் தனித்துவானத்தினுலவும் பிராணவாயு இரணங்களை யாற்றும் அற்புத குணமுடைத்தென்பதைத் தாம் முதன் முதலில் ஜுலூ யுத்தத்தில் அறிந்ததாய்ச் சொன்னுர். காயம் பட்ட சுதேச வீரரிற் சிலர் மலையுச்சி சேர்ந்து அவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்ததனுற் குணமடைந்தனராம். தென்னுபிரிகா யுத்தத்திற் குண்டு பாய்ந்து காயம்பட்டவர்கள் குணப்பட்டதெல்லாம் பிராணவாயுவின் சம்பந்தத்தினுற்றுன். நூற்றில் தொண்ணூறு பேர் அங்ஙனம் அனுகூலமடைந்தனரென்று வைத்தியசாலைக் கணக்குக்கள் காட்டுகின்றன.

* * *

ஒருவான நூற்புலவர் :—கைத்தொழிற் சங்கத்தார் கூடிய வருஷாந்த சபை முடிந்த பிறகு **ஸிரராபர்ட்பால்** என்பவர் விண்மீன்களின் உற்பத்தியைப் பற்றி யோருபந்நியாசஞ் செய்தனர். நமது கண்களுக்குப் புதிதாக விண்மீன் தோன்றுவது அப்போது நூதனமாக உண்டாவதனுலன்றென்றும், விண்மீன் யாவும் முன்னமேயே ஒருங்காயமைந்துள்ளன வென்றும், உஷ்ணம் அதிகரிக்குங் காலங்களில் அவை ஒளிபெற்றுத் தூரதிருஷ்டிக் கண்ணுடிகளுக்கும் நமது கண்களுக்கும் புலப்பட்டும் குளிர் மிகுங் காலங்களில் அங்ஙனம் புலப்படாது மறைந்தும் மாறி மாறி வருகின்றனவென்றும், இக்காரணத்தால் இனனும் தூரதிருஷ்டிக் கண்ணுடிக்கும் புலப்படாத கோடிக்கணக்கான விண்மீன்கள் வானிலிருக்கக்கூடுமென்றும் அவர் உபந்நியாசத்தில் வெளியிட்டார்.

* * *

கைம்முதல்வாணிபம்:— எவற்றையும் அடக்கித் தீங்கிழைக்குங் கைம்முதல் வாணிபத்தின் வன்மையினுல் தற்காலத்து உழைப்பாளிகள் மிகவும் வருந்துகின்றனர். இப்பொழுது அடிமைகள் என்ற பெயருடையோர் இலரேனும் சாதாரண வேலைக்காரர்கள் அடிமைகளினும் இழிந்த நிலைமையிலிருக்கின்றுர்கள். இது விரும்பற்பாலதன்று. இவ்வாறே யிருந்தால் ஜனங்கள் சௌக்கியத்தையும் இது வேரொடுங்களையும்.

* * *

தாமேதம்நோயை யாராய்தல்:—அருமறை மருந்துகளின் விற்பனை இக்காலத்து மானுடருக்குற்றதோர் பெருங்கேடா யிருக்கின்றது. இதனுற் பலவகைப்பட்ட அதிசயமான பயன்கள் உண்டாகின்றனவென்று சொல்லிப் பலர் ஏழைச் சனங்களுக்கு ஆசைகாட்டுகின்றனர். மனிதர் தாமே தந் நோயின் குணத்தை யாராயப் புகுதலைக்கண்டு வைத்தியவுலகம் விழித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அவர்கள் தம் நோய் அநேகமாய்த் தீர்ப்பரிதாகும் நிலையினை யடையும் வரையில் வைத்தியரை யழைப்பதில்லை.

Specimens of RUBBER STAMPS

MANUFACTURED BY **THOMPSON & CO.,**

The City Rubber Stamp Makers, Broadway, Madras.

No. 313—Rs. 2-8-0.

No. 303—Rs. 2-8-0.

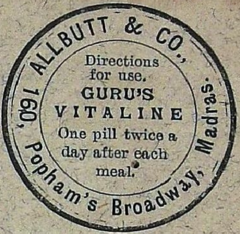

No. 314—Rs. 2-8-0.

No. 309—Rs. 2-0-0.

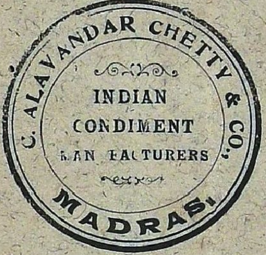

No. 314—Rs. 3-0-0.

No. 315—Rs. 2-8-0.

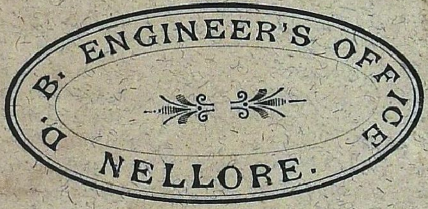

No. 304—Rs. 3-8-0.

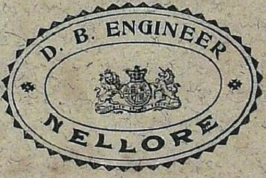

No. 315—Rs. 2-8-0.

No. 306—Rs. 3-0-0.

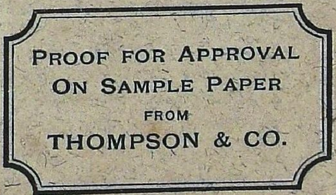

No. 308—Rs. 3-8-0.

முன்பாகப் பெயரை ரிஜிஸ்தர்செய்யத்தவறாதேயுங்கள்

மினெர்வா டைரிகள்.

வரும் 1902௵த்துக்கு அதி உபயோகமான சிறந்த விஷயங்களடங்கிய மினெர்வா டைரிகள் நாளது நவம்பர்௴ 15உக்குள் விற்பனைக்கு வருமாகையால் அதற்கு முன்பாகப் பெயரை ரிஜிஸ்தர் செய்துகொள்பவர்களுக்கு அடியில்கண்ட குறைந்த விலைக்கு கொடுக்கப்படும்.

டைரி நம்பர்	விவரம்.	அசல் கிரயம். ரு.	அ.	ப.	முன்பாகப் பெயரை ரிஜிஸ்தர் செய்தால். ரு.	அ.	ப.
1	ஐந்துவித பாஷைகளில் அச்சிடப்பட்ட மினெர்வா பாக்கெட் டைரி 3-அங்குல அகலமும் 4¼-அங்குல நீளமும் உள்ளது	0	4	0	0	3	6
2	மடிப்பு உள்ளதும் பென்சல் வைக்கப்பட்டதுமான ஐந்துவித பாஷைகளில் அச்சிடப்பட்ட மினெர்வா பாக்கெட் டைரி 3-அங்குல அகலமும் 4¼-அங்குல நீளமும் உள்ளது	0	6	0	0	5	6
3	அதிக உபயோகமுள்ளதும் அவசியமுமான விஷயங்களடங்கியதும் 8-அங்குல நீளமும் 5-அங்குல அகலமும் உள்ளது...	0	12	0	0	11	0
4	ஷை ஷை பக்கங்களுக்கிடையில் பிளாட்டிங் பேபர் வைத்தது	1	0	0	0	15	0
5	அதிக உபயோகமும் அவசியமுள்ளதுமான விஷயங்களுடையதும் 10-அங்குல நீளமும் 8-அங்குல அகலமுள்ளதும் பக்கங்களுக்கிடையில் பிளாட்டிங் பேபர் வைத்தது	1	2	0	1	0	0
6	பூல்ஸ்காப் கடித அளவில் அச்சிடப்பட்டு நேர்த்தியாய்ப் பயிண்டு செய்யப்பட்டதும் அதிக உபயோகமும் அவசியமுமான விஷயங்கள் அடங்கியதும் 13 அங்குல நீளமும் 8-அங்குல அகலமும் உள்ளதும் பக்கங்களுக்கிடையில் பிளாட்டிங் பேபர் வைத்தது...	1	4	0	1	2	0

மேற்கண்ட டைரிகளில் 1-வது 2-வது நெம்பர் டைரிகள் இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு, கனுக்கு, மலையாளம், இந்த ஐந்துவித பாஷைகளில் தேதிகள் அச்சிடப்பட்டிருப்பதோடும் தமிழ்ப் பாஷையில் பஞ்சாங்கமும், 12-மாதத்து ராசி சக்கிரம், க்ரஹபாத சாரம், அமிர்தயோகம், யோகினிநிலை, மகர சங்கராந்தி, ஆலயதரிசனம், ஆபரணம் அணிதல், ஆரூடத்திறவு, ஆநைக்காதல், உபநயனத்திறவு, உழவுசெய்ய, எதிரொளிளுதலிவை நன்மை தீமையறியும் பயன், கருட தரிசனம், இராகுகாலம், கரிநாள், சாதுகுத்தும் நாள், கிருகப்பிரவேசம், கோடியுடுத்தல், சீமாதம், க்ஷௌரம், திக்குத்தம்பல், தேதிமழை, நிஷேக முகூர்த்தம், பயணஞ்செய்யும் தினம், செய்யாத்தினம், பல்லிவிழும் பலன், சௌரி பாஞ்சாங்கம், முதலியவைகளும் அச்சிடப்பட்டிருப்பதனால் இஃது எல்லோருக்கும் சிறந்த உபயோகத்தைக் கொடுக்கும். இதுவரைவெவ்வேறிடங்களில் அச்சிடப்பட்ட டைரிகளைக்காட்டிலும் நூதனமும், அதிக விசேஷமுமான விஷயங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றுள் முக்கியமான சிலவற்றை அடியில் குறிப்பிடுகிறோம். சமாசாரப்பத்திரிகைகள், ஸ்டாம்பு ஆக்ட்டு, கோர்ட்டு பீசு ஆக்ட்டு, இன்கம் டாக்ஸ் டேபில், ஐகோர்ட்டு, கவர்ன்மெண்டு இதர ஆபீசுகளினுடைய விபரமும், இதரமான பப்ளிக் கோர்ட்டுகளினுடைய விபரமும், 1902, 1903 இந்த வருஷங்களின் காலண்டர்களும், இன்னும் அநேக விஷயங்களும், கவர்ன்மெண்டு ரஜா நாள்களும், இந்து, மகமதியர், கிறிஸ்தவர்கள் முதலியவர்களின் பண்டிகைத் தினங்களும், வருஷாந்தர உற்சவாதிகளும், உலகத்திலுள்ள வர்த்தகசாலைகளைப்பற்றிய விபரங்களும், இதில் எழுத அடங்காத விஷயங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.

வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்துக்குஎழுதிக்கோள்க:

தாம்ஸன் கம்பெனி, பிராட்வே, சென்னை.